

Dziennik Urzędowy

Województwa Łódzkiego

Prenumerata wynosi:

Miesięcznie Mk. 100.—
Kwartalnie 300.—

z odnoszeniem do domu.

Cena numeru pojedynczego mk. 30.—

„Dziennik Urzędowy” przyjmuje ogłoszenia instytucyj społecznych i użyteczności publicznej, od osób zaś prywatnych tylko takie, które wynikają ze stosunku do władz rządowych i wymienionych instytucyj. — Cena ogłoszeń: drobne 10 mk. za wyraz, najmniej 100 mk. Zwyczajne: 50 mk. (strona 4 szpalty). Nadesłane, po tekście: 125 mk. (strona 2 szpalty).

Redakcja i Administracja

pokój 25 parter

Łódź, Województwo, ulica Zawadzka Nr. 11.

Redaktor przyjmuje od 12-ej do 1-ej.

Administracja czynna od 10 rano do 2-ej po poł.

Ogłoszenia zamiejscowe i zagraniczne przyjmowane są tylko przez Agencję Ogłoszeń Adama Benke, Łódź, ul. Rzgowska 23, m. 27

TREŚĆ: I. 655. Wykaz ustaw i rozporządzeń, ogłoszonych w Dzienniku Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej, w Monitorze Polskim i w Dzienniku Urzędowym Ministerstwa Spraw Wewnętrznych.

III. 656. Rozporządzenie w sprawie zapobieżenia szerzeniu się chorób zakaźnych.

IV. I. Wydział prezydjalny: 657. Okólnik Nr. 15 w sprawie ułatwiania zamiejscowym urzędnikom udziału w Komisjach, wyznaczonych przez Starostwo. Okólnik Nr. 16 w sprawie powszechnego spisu ludności i uregulowania wydatków spisowych. Okólnik Nr. 17 w sprawie przeszacowywania dotychczasowych emerytur. Okólniki Nr. 18 w sprawie organizacji Starostw. Okólnik Nr. 19 w sprawie paszportów na powrót do miejsca stałego zamieszkania lub na pobyt zagranicą dla obywateli państwa polskiego. Okólnik Nr. 20 w sprawie zamieszkiwania w Polsce cudzoziemców i wyjazdu ich do Gdańska i zpowrotem.

VI. 658. Okólnik w sprawie budżetów powiatowych związków komunalnych na rok 1922 (dwa załączniki). 659. Okólnik Komisji Rewindykacyjnej. 660. Komunikat Komisji do badania zmian kosztów utrzymania.

Dział nieurzędowy. — Ogłoszenia.

Do pp. Prenumeratorów.

Administracja Dziennika Urzędowego prosi o wpłacanie wszelkich należności na rachunek Urzędu Wojewódzkiego w Łodzi na konto czekowe w Pocztowej Kasie Gszczędności

Nr 30091.

I.

Wykaz ustaw i rozporządzeń

ogłoszonych w Dzienniku Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej, w Monitorze Polskim i w Dzienniku Urzędowym Ministerstwa Spraw Wewnętrznych.

655

KOLEJNICTWO.

W Dz. Ustaw Rz. P.

Nr. 8, poz. 56. Rozporządzenie Ministra Kolei Żelaznych z dnia 24 stycznia 1922 r. w sprawie przedłużenia terminu ważności postanowienia o ograniczeniu

odpowiedzialności kolei w bezpośredniej komunikacji towarowej między stacjami kolei polskich i czesko-słowackich.

POCZTY i TELEGRAF.

W Dz. Ustaw Rz. P.

Nr. 9, poz. 62. Rozporządzenie Ministra Poczty i Telegrafów z dnia 21 grudnia 1921 r. w sprawie przeprowadzenia wymiany paczek z zagranicą.

ROLNICTWO i DOBRA PAŃSTWOWE.

W Dz. Ustaw Rz. P.

Nr. 9, poz. 64. Rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Dóbr Państwowych z dnia 11 stycznia 1922 r. o częściowej zmianie art. 4 rozporządzenia wykonawczego z dnia 16 kwietnia 1920 r. do ustawy z dnia 2 sierpnia 1919 r. w sprawie zwalczania mszycy wełnistej (krwistej).

SĄDOWNICTWO.

W Monitorze Polskim.

Nr. 30, poz. 16. Rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 30 stycznia 1922 r. w przedmiocie dyzlokacji sądów pokoju w powiecie Olkuskim w okręgu sądu okręgowego w Kielcach.

SKARBOWOŚĆ.

W Dz. Ustaw Rz. P.

Nr. 8, poz. 57. Rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 31 grudnia 1921 r. w przedmiocie ruchu samochodowego, matocyklowego i rowerowego przez granice Rzeczypospolitej Polskiej.

W Monitorze Polskim

Nr. 34, poz. 17. Rozporządzenia Ministra Skarbu, Ministra Przemysłu i Handlu oraz Ministra b. Dzielnic Pruskiej z dnia 24 stycznia 1922 r. w sprawie zniesienia niektórych opłat wywozowych od ropy naftowej i produktów naftowych.

SPRAWY ZAGRANICZNE.

W Dz. Ustaw Rz. P.

Nr. 8, poz. 58. Oświadczenie rządowe o przystąpieniu Polski do międzynarodowego związku własności przemysłowej.

WOJSKOWOŚĆ.

W Dz. Ustaw Rz. P.

Nr. 9, poz. 59. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 30 stycznia 1922 r. w przedmiocie rozciągnięcia mocy obowiązującej niektórych ustaw wojskowych na obszar h. dzielnicy pruskiej.

Nr. 9, poz. 60. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 30 stycznia 1922 r. w przedmiocie zmian w tymczasowej ustawie z dnia 28 października 1918 r. o powszechnym obowiązku służby wojskowej, wprowadzonej na obszar b. dzielnicy pruskiej rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 30 stycznia 1922 r.

Nr. 9, poz. 61. Rozporządzenie Ministra Spraw Wojskowych z dnia 31 stycznia 1922 r., wydane w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych i Ministrem b. Dzielnic Pruskiej w przedmiocie powołania mężczyzn urodzonych w roku 1901 do czynnej służby wojskowej w szeregach wojska stałego.

ZDROWIE PUBLICZNE.

W Dz. Ustaw Rz. P.

Nr. 9, poz. 63. Rozporządzenie Naczelnego Nadzwyczajnego Komisarza do walki z epidemjami z dnia 1 stycznia 1922 r. w przedmiocie korzystania z urządzeń wodociągowych i kanalizacyjnych.

W Dz. Ustaw Rz. P.

Nr. 9. — Sprostowania:

a) do rozp. Rady Min. z dn. 14 marca 1921 r. (Dz. Ust. R. P. Nr. 39, poz. 234);

b) do rozp. Rady Min. z dn. 20 czerwca 1921 r. (Dz. Ust. R. P. Nr. 67, poz. 433);

c) do Oświadczenia Rządowego z dn. 3 listopada 1921 r. (Dz. Ust. R. P. Nr. 90, poz. 760);

d) do rozp. Min. Wyznań Rel. i Ośw. Publ. z dn. 13 grudnia 1921 r. (Dz. Ust. R. P. Nr. 108, poz. 789).

III.

656

Rozporządzenie.

W celu zapobieżenia szerzeniu się chorób zakaźnych na terenie Województwa Łódzkiego, zarządzam na zasadzie rozporządzenia Naczelnego Nadzwyczajnego Komisarza do spraw walki z epidemiami, z dnia 10 czerwca 1921 r. (Dziennik Ustaw Rzeczyposp. Polskiej Nr. 55, p. 346), co następuje:

Chodniki, jezdnie ulic oraz podwórza

należy utrzymywać stale w czystości i porządku, należy je zatem starannie zamywać, usuwać z nich wszelkie odpadki, nieczystości i śmiecie.

W porze zimowej należy na chodnikach wyrąbać lód i usuwać z nich śnieg, zaś w porze letniej skrapiać wodą chodniki i jezdnię do połowy szerokości trzy razy dziennie, a to przed godziną 7-ą rano, o 12-ej w południe i o 6-ej wieczorem.

Ścieki uliczne i podwórzowe, rynsztoki i rowy odnawowe

mają być stale oczyszczone i utrzymywane w takim stanie, by wody ściekowe mogły bez zatrzymania się swobodnie przepływać.

Ścieki te w porze letniej mają być przynajmniej raz w tygodniu polewane mlekiem wapiennym, zaś w porze zimowej oczyszczane z lodu i śniegu, by swobodny odpływ wód nie był tamowany.

Miejsca stałego postoju dorożek, platform, furmanek i t. p.

winny być stale utrzymywane w czystości, codziennie zmywane oraz w porze letniej polewane mlekiem wapiennym.

Bramy, sienie, podwórza, dziedzince i klatki schodowe, jako też zejścia do suterren i piwnic oraz miejsca przeznaczone na składanie śmieci i odpadków

we wszystkich budynkach, zarówno prywatnych jak publicznych, miejskich i rządowych winny być codziennie starannie oczyszczane a klatki schodowe raz na tydzień myte.

Miejsca ustępowe i pisoiry, przeznaczone dla ogólnego użytku,

tak w obrębie zabudowań się znajdujące, jak i oddzielnie w miejscach publicznych stojące, należy dokładnie oczyszczać i co najmniej raz dziennie zmywać wodą i skrapiać mlekiem wapiennym.

Od zmięrczy aż do chwili zamknięcia bram, względnie do godziny 10-ej wieczór, mają być bramy, klatki schodowe i miejsca ustępowe, przeznaczone dla ogólnego użytku, dostatecznie oświetlone.

Powyższe zarządzenia odnoszą się również do wszelkich placów i plantacji publicznych, niezabudowanych parcel, hal, targowisk i miejsc spędu zwierząt domowych.

W każdym domu na się znajdować zbiornik na śmiecie

mocno i szelnie zbudowany oraz zaopatrzony w ruchość łatwo odmykalną, jednakże szelnie przylega-

jąca pokrywę. Zbiornik ten winien stać w miejscu dostępnem, a otwór zaś do wrzucania śmieci umieszczony ma być w takiej wysokości, aby wrzucanie śmieci mogło się odbywać bez wysiłku.

Do zbiorników tych wrzucane być mają tylko śmiecie i odpadki w stanie stałym, a nie płynne nieczystości.

Nieczystości płynne, jadlo, odpadki kuchenne i pomyje mają być odprowadzone do dołów kloacznych.

Zlew, odprowadzający te nieczystości do dołu kloacznego,

nie może być otwarty, ma być zbudowany z materiału twardego, nieprzepuszczalnego i nieulegającego zepsuciu pod wpływem wilgoci oraz mieć odpowiedni opad, umożliwiający odpływ i przepłukanie.

W każdym domu znajdować się muszą w odpowiedniej ilości miejsca ustępowe,

łatwo dostępne i zdadne do użytku, zaopatrzone w doły kloaczne.

Doły kloaczne winny być szczelnie zamknięte, tak, aby ani zawartość ich, ani wyziewy nie mogły przedostać się nazewnątrz.

W budynkach i kamienicach wyższych niż jednopiętrowych, mają być umieszczone w klatkach schodowych w odpowiedniej ilości słuwalczki z wodą.

Zbiorniki na suche śmiecie oraz doły kloaczne, jako też zbiorniki na gnój,

nie mogą być przepełnione ponad $\frac{3}{4}$ części swej pojemności i z tą chwilą mają być w sposób niezatrujący powietrze wypróżniane, a zawartość ich usunięta na miejsce przeznaczone do tego przez Zarząd miasta.

Czyszczenie dołów kloacznych

winno odbywać się tylko nocą lub w bardzo wczesnej porze rannej, nie później jednak jak przed godziną 6-tą rano.

Do wywozu śmieci i zawartości dołów kloacznych

używane być mają wozy, względnie beczki szczelnie zamknięte.

Wypuszczanie zawartości z dołów kloacznych

do ścieków podwórzowych lub rynsztoków ulicznych, jest surowo wzbronione. Również zabrania się składowania wywożonych nieczystości w pobliżu zabudowań lub miejscach uczęszczanych przez publiczność.

W każdej zamieszkałej posesji winno znajdować się w podwórzu urządzenie

w stanie zdadnym do użytku dla trzepania i wietrzenia tbran, pościeli, dywanów i t. p.

W klatkach schodowych nie wolno

wystawiać kubłów ze śmieciem lub zlewkami, nie wolno klatek schodowych zanieczyszczać odpadkami domowymi, płwocinami lub wydzielinami.

Nie wolno wyrzucać śmiecie,

wylewać pomyje przez okna lub drzwi na dziedziniec lub ulicę oraz zmiatać śmiecie z parapetów i balkonów na ulicę, jako też trzepać garderobę, pościel, meble lub dywany w oknach tudzież balkonach zewnętrznych.

Konie, bydło lub nierogacizna

mogą być trzymane tylko w specjalnie na ten cel urządzonych stajniach i chlewach, a zbiorniki na gnój mają być urządzone w dołach, których ściany i dna winny być nieprzypuszczalne, sporządzone z betonu lub co najmniej gliną wylepione. Zbiorniki te mają być zaopatrzone w szczelną a łatwo odmykalną pokrywę, a posiadacze zwierząt winni dbać o to, by zbiorniki nie były przepełnione i aby ich zawartość wywożoną była w sposób nie zaturujący powietrze.

Zabrania się zanieczyszczania

odchodami lub wydzielinami ulic, placów i ogrodów publicznych, dziedzińców sieni, parkanów, węglów domów i t. p.

W ogrodach publicznych

mają być urządzone śmietniki oraz ustępy publiczne.

Padlina

zwierząt ma być najdalej do 48 godzin usunięta do miejsc na ten cel przeznaczonych.

W domach, w których istnieją urządzenia wodociągowe, mają wszelkie te urządzenia znajdować się w należyтым stanie, tak by mieszkańcy mogli stale korzystać z wody.

Budowanie nowych studzien oraz przebudowa

studzien istniejących odbywać się może tylko za zezwoleniem Zarządu miasta. Studnie nowobudowane oraz przebudowywane muszą odpowiadać wymogom zastrzeżonym w rozporządzeniu Naczelnego Nadzwyczajnego Komisarza do walki z epidemjami w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych z dnia 25 października 1920 r. (Dziennik Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej Nr. 102, poz. 677).

Studnie obecnie istniejące,

a nie odpowiadające wymogom tego rozporządzenia, winne być najdalej do końca marca b. r. doprowadzone przez właścicieli do stanu wymaganego tem rozporządzeniem, gdyż w przeciwnym razie urządzenia studzienne wykonane zostaną z urzędu na koszt opornych właścicieli, a niezależnie od tego pociągnięci oni zostaną do odpowiedzialności karnej.

Zakazuje się czerpania wody

ze studzien kopanych za pomocą naczyń przynoszonych z domu, prania bielizny i płukania naczyń bezpośrednio przy studni oraz jakiegokolwiek innego zanieczyszczenia studni.

Dla czerpania wody

należy studnię zaopatrzyć w wiadro umocowane na stałe na łańcuchu lub żurawiu, a na brzegu cembrowiny urządzić podstawę do stawiania wiadra.

Rozporządzenie niniejsze, o ile ono dotyczy utrzymania porządku i czystości, wchodzi w życie z dn. 1-go lutego r. b., o ile zaś dotyczy przebudowy studzien, z dniem 1-go kwietnia r. b.

Właściciel względnie administrator realności winien nabyć niniejsze rozporządzenie w Komisarjacie Policji Państwowej swego okręgu i wywiesić je wewnątrz domu w bramie w miejscu widocznym.

W celu skonstantowania, czy publiczność stosuje się do poleceń niniejszego rozporządzenia, powołuję Ko-

misje Sanitarne przy Komisarjatach Policji Państwowej, których zadaniem będzie badanie stanu sanitarnego poszczególnych posesyj.

Komisje te rozpoczną czynności urzędowe z dniem 6-go lutego r. b. na terenie miasta Łodzi, a w innych miastach Województwa z dniem 1 marca r. b.

Winni przekroczenia postanowień niniejszego rozporządzenia, a zatem tak właściciele realności, jako też administratorowie, dozorczy i lokatorzy karani będą w drodze administracyjnej na zasadzie postanowień artykułu 17, powołanego na wstępie rozporządzenia grzywną do wysokości 10,000 mk. lub aresztem do 3 miesięcy względnie grzywną i aresztem łącznie.

Łódź, dnia 23 stycznia 1922 r.

Wojewoda (—) Antoni K a m i e ń s k i m. p.

IV.

OKÓLNIKI.

I. Wydział Prezydjalny.

657

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych Nr. A. O. 3390.

Warszawa, dnia 20 stycznia 1922 r.

Do wszystkich Pp. Wojewodów oraz P. Komisarza
Rządu Śląska Cieszyńskiego.

Celem ułatwienia urzędnikom, nienależącym do personelu władz administracji politycznej I instancji (np. inspektorom pracy) udziału w Komisjach, wyznaczanych przez Starostwa, zarządza się co następuje:

1. Starostowie winni zawiadamiać zamiejscowych urzędników innych władz, którzy mają wziąć udział w komisji, wyznaczonej przez starostwo, w ten sposób, aby urzędnicy owi otrzymali zawiadomienie z reguły na 7 dni, a co najmniej na 3 dni przed terminem odbyć się mającej komisji.

2. Jeżeli dochodzenie komisyjne ma się odbyć w siedzibie starostwa, winni Starostowie dołożyć starania, aby ułatwić zamiejscowym członkom komisji przybycie z dworca kolejowego, o ile jest on od gmachu starostwa wzgl. miejsca, na którym się badanie komisyjne odbywa, znacznie oddalony, od gmachu starostwa oraz powrót do stacji kolejowej. W tym celu mają się Starostowie posługiwać środkami lokomocji, pozostającym w ich urzędowej dyspozycji, względnie użyciu podwód na obszarach, w których Starostom w myśl istniejących przepisów przysługuje prawo korzystania z podwód. Tychże środków przewozu będą używali Starostowie celem umożliwienia członkom komisji wogóle przybycia na miejsce, w którym komisja ma się odbyć, jeżeli jest ono położone poza siedzibą Starostwa.

3. W wypadkach, w których zamiejscowym członkom komisji będzie bliżej do miejsca, w którym komisja ma się odbyć, z pewnej stacji kolejowej, niż z siedziby Starostwa, należy punkt zborny dla członków komisji wyznaczyć w miejscu, w którym ma się odbyć komisja, a zarazem ułatwić w sposób określony pod punkt 2 zamiejscowym członkom komisji przybycia z odnośnej stacji kolejowej na miejsce badań komisyjnych.

W zawiadomieniu, o którym mowa pod punkt 1, należy zamiejscowym członkom komisji zakomunikować sposób, w jaki starostwo ułatwi im przybycie na ko-

misję (punkt 2 i 3), prosząc zarazem o bezwzględne doniesienie, czy interesowani wezmą udział w komisji, czy zastosują się do zakomunikowanych im przez starostwo wskazań, względnie, czy uważają za konieczne dokonanie pewnych zmian odnośnie sposobu odbycia komisyjnej podróży, określonego przez starostwo.

W wypadkach, w których Starosta nie będzie mógł zamiejscowym członkom komisji udzielić środków lokomocji pod warunkami i w sposób określony pod punkt 1 do 3, zaś na stacji kolejowej, z której mają owi członkowie komisji odbyć podróż do punktu zbornego, znajdują się zazwyczaj środki lokomocji do najęcia, należy o tem zawiadomic zamiejscowych członków komisji, w razie potrzeby z uwagą, że starostwo poleci właściwemu posterunkowi Policji Państwowej, aby starał się wczas zamówić odosny środek lokomocji.

Rzecz oczywista, że wszystkich ułatwień w dostarczeniu środków lokomocji, o których mowa wyżej, może Starosta udzielać jedynie w obrębie swego powiatu, ewen. od najbliższej położonej stacji kolejowej obcego powiatu. Jasne również, iż w wypadkach, w których instytucja lub osoba, na której wniosek komisja ma się odbyć, wyrazi gotowość wystawia środków lokomocji dla członków komisji, może starostwo z takiego zaofiarowania skorzystać.

We wszystkich zarządzeniach powyżej wymienionych mają się Starostowie kierować racjonalnie pojmanymi względami oszczędnościowymi. Względy te nakazywać będą również, aby godziny rozpoczęcia czynności komisji wyznaczono stosownie do terminów przyjazdu i odjazdu pociągów w taki sposób, by zamiejscowi członkowie komisji mogli czynność komisijną, a w miarę możliwości i całą podróż służbową odbyć w jednym dniu, bez potrzeby korzystania z kosztownych noclegów w hotelach. Podobnie nakazywać też będą względy oszczędnościowe, aby i miejscowych członków komisji zawiadamiano zawsze wczas o odbyć się mającym komisyjnym badaniu, a to celem uniknięcia zbędnego odrywania od właściwej pracy, członków komisji w wypadkach, w których komisja nie mogłaby się odbyć z powodu, iż nie zawiadomiono o niej na czas jednego z jej członków.

Co się tyczy wydatków, połączonych z dostarczeniem środków lokomocji, zauważa się, że zaprzęgi urzędowe dostarczone będą zamiejscowym członkom komisji bezpłatnie, natomiast najem zaprzęgów prywatnych będzie uskuteczony na koszt zamiejscowego członka komisji.

Podając powyższe uregulowanie sprawy ułatwiania zamiejscowym urzędnikom udziału w komisjach wyznaczanych przez starostwa Pp. Wojewodom do wiadomości i dalszego zarządzenia, zauważa się zarazem, że treść niniejszego okólnika komunikuje Ministerstwo Spraw Wewnętrznych równocześnie wszystkim interesowanym Ministerstwom.

Minister (—) St. Downarowicz w. r.

Okólnik Nr. 15 z dn. 8 lutego 1922 r. L. Pr. 752 (4) I w sprawie ułatwiania zamiejscowym urzędnikom udziału w komisjach, wyznaczanych przez starostwo.

Wszystkim Panom Starostom
do wiadomości i zastosowania się.

Wojewoda w z. (—) Dr. G a r a p i c h.

Okólnik Nr. 16 z dnia 5 lutego 1922 r. L. Pr. 26 (55) IV w sprawie powszechnego spisu ludności i uregulowania wydatków spisowych, które ponosi Skarb Państwa.

Do Pp. Starostów, Pp. Prezydentów i Pp. Burmistrzów miast, którym zostały przyznane prawa władzy spisowej.

Główny Urząd Statystyczny wyjednał w Ministerstwie Skarbu przedłużenie terminu zamknięcia kredytu na pokrycie wydatków, związanych ze spisem ludności, do końca lutego r. b.

Zawiadamiając p. Starostę (p. Prezydenta, p. Burmistrza) o powyższem, polecam w terminie do dnia 20 lutego r. b. zakończyć wszystkie rachunki, związane ze spisem ludności i przesłać do Województwa, zgodnie z treścią okólnika Nr. 112 z dnia 19. VIII 1921 r. Nr. 138 i Nr. 139 z dnia 5. XII. 1921 r.

Zaznaczam, że rachunki, nadesłane po tym terminie, będą uregulowane dopiero po otwarciu nowego kredytu, co spowoduje znaczną zwłokę w wypłacie.

Wojewoda w z. (—) Dr. G a r a p i c h.

Ministerstwo Skarbu L. 5951/Adm. Em.

Warszawa, dnia 13 grudnia 1921 r.

Do wszystkich Izb Skarbowych.

Dla wyjaśnienia niektórych postanowień ustawy emerytalnej funkcjonariuszów państwowych z dnia 28 lipca 1921 r. (Dz. Ustaw Rz. P. P. Nr. 70, poz. 466) i uregulowania postępowania przy wymiarze i wypłacie zaopatrzeń emerytalnych oznajmia się, co następuje:

1. Ustawa emerytalna weszła w życie z dniem 1 października 1921 r., t. zn. że wszelkie wymiary zaopatrzeń, dokonanych na podstawie tej ustawy, skuteczne być mogą najwcześniej od dnia 1 października 1921 r. począwszy. Do dnia 30 września 1921 r. wymiar zaopatrzeń następuje na podstawie obowiązujących dotychczas w każdej z b. dzielnic ustaw i przepisów emerytalnych, które dopiero ustawa z dnia 28 lipca 1921 r. (Dz. Ustaw Rz. P. P. Nr. 70, poz. 466) zostały uchylone.

2. Praktykanci nie są funkcjonariuszami państwowymi, mianowanymi na stałe, zgodnie z przepisami ustawy o państwowej służbie cywilnej i jako tacy nie nabywają prawa do emerytury. Wobec tego przepis art. 4 ustęp i ust. emeryt. o doliczeniu 10 lat do czasu służby, podlegającym normalnemu zaliczeniu do wysługi emerytalnej w wypadkach nieudolności do służby z powodu paraliżu, utraty wzroku, pomieszczenia zmysłów lub gruźlicy, nie może mieć zastosowania do praktykantów (§ 1 ust. 3 rozp. Rady Ministrów z dnia 10 listopada 1921 r. Dz. Ustaw Rz. P. P. Nr. 93, poz. 686).

Ostatni ustęp artykułu 4-go postanawiając, że praktykantów w takich samych wypadkach traktuje się narówni z funkcjonariuszami państwowymi, mianowanymi na stałe, odnosi się tylko do nieszczęśliwych wypadków, w których to razach przysługuje praktykantom prawo do emerytury narówni z funkcjonariuszami państwowymi od pobieranego w służbie czynnej wynagrodzenia bez dodatków (art. 14 ustęp 2-gi).

3. Jeżeli funkcjonariusz państwowy przechodzi na emeryturę w wypadkach, przewidzianych w art. 3-im, ustęp 2-gi ustawy emeryt. po wysłużeniu 5 lat, ale przed wysłużeniem 10 lat służby otrzyma emeryturę w wysokości 40% uposażenia w służbie czynnej. Za pod-

stawę wymiaru uposażenia emerytalnego należy przyjąć obok płacy zasadniczej, ewentualnego dodatku za studia wyższe i za kierownictwo, także dodatek za wysługę lat w wysokości przyznanej mu za rzeczywistą ilość lat służby, a nie w wysokości jakaby się należała po wysłużeniu lat 10 służby.

4. Przepis art. 43 ust. emer. dotyczy tak emerytowanych funkcjonariuszów b. państw zaborczych, pobierających już emeryturę ze Skarbu Państwa, jako też tych funkcjonariuszów b. państw zaborczych, posiadających obywatelstwo polskie, którzy wedle ustaw emerytalnych b. państwa zaborczego nabyli już prawa do emerytury, jednak prawa tego dotąd nie zrealizowały. Tym ostatnim należy za czas pod koniec września 1921 r. wymierzyć emeryturę wedle ustaw pensyjnych danego państwa zaborczego, za czas od 1 października 1921 r., począwszy wedle nowej ustawy.

To samo dotyczy wdów i sierot po funkcjonariuszach i emerytach b. państw zaborczych, do których ma zastosowanie art. 46 ust. emerytalnej.

5. Mnożnik dodatku drożyznianego oblicza się z ograniczeniami, zawartymi w art. 49 ust. emeryt. wedle rzeczywistego stałego miejsca zamieszkania, jeżeli to ostatnie położone jest w granicach Państwa Polskiego.

Jeżeli emeryt (wdowa lub sierota) przebywa za zezwoleniem Ministra Skarbu poza granicami Państwa dłużej niż pół roku, należy od 7-go miesiąca począwszy obliczać mnożnik wedle najniższej klasy miejscowości.

Również należy przyjąć mnożnik wedle najniższej klasy miejscowości, jeżeli emeryt (wdowa lub sierota) nie ma wogóle w granicach Państwa Polskiego stałego miejsca zamieszkania.

6. W myśl ustawy emerytalnej przyznaje i wymierza zaopatrzenie emerytalne, pensję wdowią i sierocą w porozumieniu z równorzędną władzą skarbową, ta władza, która była powołaną ostatnio do asygnowania uposażenia w służbie czynnej. Do czasu ostatecznego jednolitego zorganizowania na terenie Państwa wszystkich władz i urzędów, władzami skarbowymi, powołanymi do wydawania opinii w sprawach pensyjnych, są następujące władze:

- a) Ministerstwo Skarbu — dla wszystkich Ministerstw, władz i urzędów naczelnych;
- b) Izba Skarbowa we Lwowie — dla wszystkich władz, mających siedzibę w Małopolsce;
- c) Dyrekcja Skarbu w Cieszynie — dla władz, mających siedzibę na Śląsku Cieszyńskim;
- d) Izba Skarbowa w Warszawie — dla władz, mających siedzibę w b. zaborze rosyjskim z wyjątkiem Ministerstw, władz i urzędów naczelnych;
- e) Izba Skarbowa w Poznaniu — dla władz, mających siedzibę w b. zaborze pruskim;

Inne Izby Skarbowe nie będą wydawały narazie opinii w sprawach pensyjnych, a wymiary zaopatrzeń dla własnych funkcjonariuszów skarbowych, tudzież wdów i sierot po nich będą skuteczniały w porozumieniu z jedną z wymienionych wyżej izb skarbowych.

Co do samego postępowania przy wymiarze uposażenia emerytalnego, należy przestrzegać następujących zasad:

Na terenie b. zaboru rosyjskiego i pruskiego.

Władze, powołane do wymiaru emerytury (pensji wdowiej i sieroczej) sporządzą w myśl § 22 rozp., wyk. do ustawy emerytalnej wymiar emerytury (pensji wdo-

wiej i sierocęj), tudzież dodatku drożyznianego za pierwszy miesiąc i prześlą akt wymiarowy (przed wysłaniem) jednej z wymienionych wyżej izb skarbowych do wglądu.

Jeżeli miejsce zamieszkania emeryta (wdowy i sieroty) leży poza obrębem tej izby, należy zamiast jednego odpisu tabeli pensyjnej dołączyć do aktów dwa odpisy.

O ile izba skarbową stwierdzi, że wymiar zaopatrzenia zgodny jest z przepisami ustawy i miejsce zamieszkania danego emeryta (wdowy, sieroty) leży w jej obrębie — zarządzi izba przypis i wypłatę zaopatrzenia, sam zaś akt wymiarowy zwróci z klauzulą: „Zgodzono się, wypłatę emerytury (pensji wdowiej, sierocęj) zarządzi w Kasie skarbowej w” — władzy wymiarowej.

Jeżeli izba uzna wymiar za zgodny z przepisami ustawy, ale miejsce zamieszkania emeryta (wdowy, sieroty), leży w obrębie innej izby skarbowej, zatrzyma u siebie jeden odpis tabeli pensyjnej, zaś drugi odpis prześle celem zarządzenia przypisu i wypłaty tej izbie skarbowej, w której okręgu położone jest miejsce zamieszkania emeryta (wdowy, sieroty), sam zaś akt wymiarowy zaopatrzony klauzulą:

„Zgodzono się, wypłatę emerytury (pensji wdowiej, sierocęj) zarządzi izba skarbową w i zwróci władzy wymiarowej, która zarządzi doręczenie dekretu pensyjnego“.

Izba Skarbową, w której okręgu leży miejsce zamieszkania emeryta (wdowy, sieroty) zarządzi na podstawie otrzymanego odpisu tabeli pensyjnej bezzwłocznie przypis i wypłatę zaopatrzenia w właściwej kasie skarbowej i zawiadomi o tem interesowaną osobę.

Jeżeli natomiast izba skarbową, powołana do wydawania opinii w sprawach pensyjnych stwierdzi, że wymiar zaopatrzenia nie odpowiada przepisom ustawy, bądźto, że w danym wypadku zaopatrzenie się wogóle nie należy, względnie w proponowanej wysokości lub nie od proponowanego terminu i t. d., zwróci izba cały akt pensyjny odnośnej władzy wymiarowej z uwagą, że wymiar zaopatrzenia należałoby odpowiednio zmienić i akta ponownie przesłać izbie skarbowej. Po sprostowaniu przez władzę wymiarową odnośnego wymiaru, postąpi izba skarbową, jak wyżej podano.

W razie zachodzących między władzą wymiarową a izbą skarbową różnic zdań, co do słuszności wymiaru rozstrzyga odnośna władza naczelna w porozumieniu z Ministerstwem Skarbu.

Na terenie b. zaboru austriackiego.

Postępowanie przy wymiarze zaopatrzeń jest takie same, jak i na terenie b. zaboru rosyjskiego i pruskiego z tą jednak różnicą, że wypłatę zaopatrzeń uskutecznia Izba Skarbową we Lwowie za pośrednictwem Pocztowej Kasy Oszczędności bez względu na miejsce zamieszkania emeryta (wdowy, sieroty), odpada zatem potrzeba odnoszenia się do Izby Skarbowej miejsca zamieszkania emeryta (wdowy, sieroty), celem uskutecznienia wypłaty zaopatrzenia i co zatem idzie także potrzeba dołączenia dwóch odpisów tabeli pensyjnej w tych wypadkach, w których miejsce zamieszkania uprawnionej do odbioru zaopatrzenia osoby leży poza okręgiem Lwowskiej Izby Skarbowej.

Za Ministra Skarbu (—) B. M a r k o w s k i,
Podsekretarz Stanu.

Ministerstwo Skarbu L. 5951/Adm. Em.

Warszawa, dnia 13 grudnia 1921 r.

Wszystkim Ministerstwom, Władzom i Urzędom
Naczelny.

Udziela się do wiadomości z prośbą o wydanie podległym sobie władzom, powołanym do wymiaru zaopatrzeń, stosownego pouczenia, w szczególności, co do dołączenia do aktów dwóch odpisów tabeli pensyjnej w wypadkach, w których miejsce zamieszkania emeryta (wdowy, sieroty) leży poza okręgiem Izby Skarbowej w Warszawie, wzgl. Poznaniu.

Do wszystkich aktów wymiarowych, uskutecznianych przez Ministerstwa, władze i urzędy naczelne w porozumieniu z Ministerstwem Skarbu należy dołączać dwa odpisy tabeli pensyjnej, z których jeden pozostanie w aktach Ministerstwa Skarbu, zaś drugi przesłany zostanie właściwej Izbie Skarbowej w celu uskutecznienia wypłaty zaopatrzenia.

Wkońcu zauważa się, że Ministerstwo Skarbu zarządziło nakład druków tabel pensyjnych wedle przepisanego wzoru jedynie dla potrzeb Ministerstwa Skarbu i podległych Izb Skarbowych, rzeczą zatem P. T. będzie postarać się jak najrychlej o odnośne druki.

Za Ministra Skarbu (—) B. M a r k o w s k i w. r.,
Podsekretarz Stanu.

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych Nr. P. O.-224.
Warszawa, dnia 14 stycznia 1922 r.

Do wszystkich Pp. Wojewodów, P. Komendanta
Głównego Policji Państwowej oraz P. Komisarza
Rządu na m. st. Warszawę.

Podają powyższe do wiadomości Ministerstwo Spraw Wewnętrznych nadmieniam, że stosownie do wyjaśnienia Ministerstwa Skarbu, wyrażonego w piśmie z dnia 29 grudnia 1921 r. Nr. 6193/21/D. a/Em., sprawy wymierzenia emerytur, tudzież przyszacowywania dotychczasowych zaliczkowych zaopatrzeń emerytalnych na podstawie art. 43 Ustawy Emerytalnej polskiej z 28 lipca 1921 r. (Dz. Ust. Nr. 70, poz. 466), b. funkcjonariuszom Warszawskiego Rządu Gubernjalnego oraz Kancelarji Warszawskiego Oberpolicmajstra załatwia w porozumieniu z Warszawską Izbą Skarbową Komisarjat Rządu na m. st. Warszawę.

Za Ministra (—) D u n i k o w s k i w. r.
Podsekretarz Stanu.

Okólnik Nr. 17 z dnia 6 lutego 1922 r. L. Pr. 724 (16) II w sprawie przyszacowywania dotychczasowych emerytur.

Wszystkim Panom Naczelnikom Wydziałów Urzędu Wojewódzkiego Pp. Starostom Województwa Łódzkiego oraz Panu Komisarzowi Rządu na m. Łódź do wiadomości.

Wojewoda w. z. (—) D r. G a r a p i c h.

Okólnik Nr. 18 z dnia 11 lutego 1922 r. L. Pr. 573 (11) I w sprawie organizacji starostw.

Do Pp. Naczelników Wydziałów Urzędu Wojewódzkiego w miejscu.

Dla należytej oceny jakości i wydajności pracy a tem samem dla podniesienia sprawności władz administracyjnych I instancji, zechcą pp. Naczelnicy Wydziałów

łów zwracać baczniejszą uwagę na sposób załatwiania spraw wpływających ze Starostw do poszczególnych Wydziałów Urzędu Wojewódzkiego.

O wszelkich spostrzeżonych wadliwościach, polegających czy to na powierzchownym traktowaniu spraw, czy też na nieznanomości obowiązujących przepisów, należy, nie wstrzymując załatwienia danej sprawy, powiadamiać Prezydium Województwa.

Wojewoda (—) A. Kamiński.

Okólnik Nr. 18 z dnia 8 lutego 1922 r. L. Pr. 573 (11) I W sprawie organizacji starostw.

Do Pp. Starostów i Komisarza Rządu w Łodzi.

Celem ujednostajnienia działalności podległych władz administr. I instancji i podniesienia sprawności tych urzędów, polecam pp. Starostom (Komisarzowi Rządu), by w nieprzekraczalnym terminie dni 14 nadesłali Prezydium Województwa:

1. imienny wykaz funkcyjnarjuszów z dn. 10 lutego b. r.;
2. szczegółowy rozkład czynności referendarskich i kancelaryjnych z podaniem nazwiska załatwiającego;
3. przeciętny dzienny wpływ każdego referatu oddzielnie, jak również ilość wychodzących z urzędu spraw, obliczone za miesiąc stycznia b. r.

Sprawy referatów zespolonych należy podać oddzielnie.

O wszelkich zmianach, odnoszących się do p. 2 niniejszego okólnika, należy bezzwłocznie Prezydium Województwa zawiadamiać.

Wojewoda (—) A. Kamiński.

Okólnik Nr. 19 z dnia 9. II. 1922 r. L. Pr. 278 (117) III w sprawie paszportów na powrót do miejsca stałego zamieszkania lub na pobyt zagranicą dla obywateli państwa polskiego.

Do wszystkich Pp. Starostów i P. Komisarza Rządu na m. Łódź.

Podaje do wiadomości i zastosowania się, iż w myśl wyjaśnienia Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dnia 27. I. B. R. Nr. BB. 9125 osobom, których obywatelstwo polskie zostało w sposób nie budzący wątpliwości stwierdzone, nie może być odmówione wydanie paszportu na powrót do miejsca stałego zamieszkania, nie może być również w stosunku do nich zawieszono prawo uzyskania paszportów na pobyt w kraju urzędowania danego konsulatu polskiego, za wyjątkiem wypadków, kiedy osoby te są poszukiwane, przez władze krajowe.

Wojewoda w z. (—) Dr. Garapich.

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych Nr. BB. 11704.
Warszawa, dnia 20 stycznia 1922 r.

Do wszystkich Panów Wojewodów, P. Komisarza Rządu na m. st. Warszawę oraz P. Komisarza Rządu w Cieszynie.

W miarę wzrastania stosunków handlowych Polski z zagranicą coraz częściej się zdarza, że zamieszkał

i pracujący w Polsce cudzoziemcy zmuszeni bywają do częstych w sprawach handlowych wyjazdów do Gdańska. Wyjazdy te (tak łatwe do uskutecznienia dla obywateli polskich) są dla cudzoziemców, na skutek konieczności każdorazowego uzyskiwania wiza na wyjazd, związane z zabiegami i znaczną stratą czasu.

Ze względu na powyższe upoważniam urzędy, wystawiające paszporty zagraniczne udzielać wiza na prawo wielokrotnego w ciągu 3-ch miesięcy wyjazdu z Polski do Gdańska i zpowrotem, tym stale zamieszkałym w Polsce cudzoziemcom, którzy pod względem politycznym nie budzą żadnych wątpliwości.

Wiza taka opłacana będzie w wysokości odpowiadającej sumie, jaką należałoby osiągnąć przy pięciokrotnym każdorazowym zezwoleniu na przekroczenie granicy w obie strony.

Suma ta przy uwzględnieniu rozporządzenia mego z dnia 25 listopada r. ub. w przedmiocie podwyższenia opłat za paszporty wynosić będzie obecnie 20,000 marek (wiza na wyjazd 2000, wiza na powrót 2000 = 4000; 4000 × 5 = 20,000).

Wizy na wielokrotny przejazd nie należy udzielać na paszportach wzór Nr. 2 bez specjalnego na to zezwolenia Ministerstwa Spraw Wewnętrznych.

Minister (—) St. D o w n a r o w i c z w. r.

Okólnik Nr. 20 z dn. 10 lutego 1922 r. L. Pr. 278 (116) III w sprawie zamieszkiwania w Polsce cudzoziemców i wyjazdu ich do Gdańska i zpowrotem.

Wszystkim Panom Starostom i Panu Komisarzowi Rządu na m. Łódź.

Udzielając powyższe do wiadomości i zastosowania się, zaznaczam, iż w myśl ostatniego ustępu powyższego zawarte w okólniku zarządzenie dotyczy tych cudzoziemców, których przynależność państwowa została w zupełności stwierdzoną i którzy wobec tego posiadają paszporty, wystawione przez odnośne Konsulaty; natomiast cudzoziemcy o nieustalonej przynależności państwowej, posługujących się paszportami wzór Nr. 2; wystawionymi przez władze państwa polskiego, mogą uzyskiwać wize na wyjazd do Gdańska i zpowrotem tylko na mocy każdorazowego zezwolenia Ministerstwa Spraw Wewnętrznych.

Wojewoda w z. (—) Dr. Garapich.

VI

658

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych Nr. S. Z. 114.

Warszawa, dnia 19 stycznia 1922 r.

Do Pp. Wojewodów w Łodzi, Warszawie, Lublinie, Kielcach i Białymstoku.

W związku z nowym okresem budżetowym oraz dokonywanymi obecnie pracami nad układaniem preli-minarzy budżetowych powiat. zw. komunalnych, zechcę Pan Wojewoda poniższe podać Przewodniczącym Wydziałów Powiatowych do wiadomości i zastosowania się:

I. Nowy okres budżetowy trwać będzie od dnia 1 stycznia do dnia 31 grudnia 1922 r.

II. W wykonaniu rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 22 października 1919 r. w przed-

miocie pobierania od samorządu kosztów utrzymania policji państwowej (Dz. Ust. Nr. 5) 1920 r., poz. 28), poleca się zarezerwować w budżetach pow. zw. kom. tytułem udziału w kosztach utrzymania policji sumy z ubiegłego okresu budżetowego (p. pismo okólnie Min. Spr. Wewn. z dnia 7 maja 1921 r. L. SZ. 299) powiększone o 160%, a to zgodnie z projektem preliminarza policji na 1922 r.

Zarazem Ministerstwo Spraw Wewnętrznych zwraca uwagę na wyńływające z art. 3-go wspomnianego wyżej rozporządzenia uprawnienie powiatowych związków komunalnych do przerzucenia ciężarów, związanych z udziałem w kosztach utrzymania policji, na gminy wiejskie i miejskie danego powiatu.

U w a g a: Wobec tego, że obecnie może być mowa tylko o wydatkach projektowanych na policie w 1922 r., a za podstawę do przyszłych rozrachunków z tego tytułu pomiędzy państwem i samorządem służyć będą wydatki rzeczywiste, przeto z noborem ewentualnych składek na policie ze strony gmin, należy się wstrzymać aż do czasu, kiedy rzeczony koszty rzeczywiste zostaną ustalone i we właściwej drodze powiatowym związkowi komunalnym zakomunikowane.

III. Ministerstwo Spraw Wewnętrznych w porozumieniu z Ministerstwem Skarbu, mając na uwadze z jednej strony niewystarczalność źródeł dochodowych powiat. związków komunalnych, z drugiej zaś zadania, jakie na samorządzie powiatowym spoczywają, zezwala na:

1. Pobór specjalnej składki gruntownej (p. okólnik Min. Spr. Wewn. z dnia 23 maja 1921 r. L. SZ. 471, Dz. Urz. Min. Spr. Wewn. Nr. 5 1921 r. poz. 150) w wysokości do 150 marek z morgi ziemi nierwszej klasy; odnośnie statuty w myśl okólnika Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dnia 21 października 1920 r. NSF. 1943/2 (Dz. Urz. Min. Spr. Wewn. Nr. 13/192/Or. poz. 342) winny obowiązkowo przewidywać klasyfikację gruntów, stosowaną przy noborze państw. podatku gruntowego, wzgl. wzorowana na rozporządzeniu Ministra Skarbu z dnia 10 września 1920 r. (Dz. Ust. Nr. 97 1920 r. poz. 639).

2. Wprowadzenie nowych podatków samoistnych:

a) podatku szpitalnego (na wzór załącza się statut tego podatku w pow. Brzezińskim, zatwierdzony przez Ministerstwo Spraw Wewnętrznych w porozumieniu z Ministerstwem Skarbu w roku 1921, który należy zaktualizować odpowiednio do obecnych stosunków walutowych);

b) podatku od młynów z mocą obowiązującą jednak tylko na rok 1921 (wzór statutu załącza się);

c) podatku od napoiów wyskokowych i od wywarzonego piwa (p. okólnik Ministerstwa Spraw Wewn. z dnia 28. XII. 1921 r. L. SZ. 3345);

d) podatku od eksploatacji lasów (podatek ten winien być pobierany od morgi lasu, przeznaczonego na wyrąb);

e) podatku od eksploatacji torowisk (podatek ten winien być wymierzany w stosunku do ilości wydobytego torfu, t. j. od każdej przyjętej jednostki mierniczej, po potrąceniu jednak tych ilości torfu, które zostały zużytkowane na potrzeby własne).

U w a g a: W statutach o podatkach, wymienionych pod d) i e), których opracowania pozostawia się inicja-

tywie organów samorządowych, należy wystrzegać się ewen. kolizji z państw. podatkiem dochodowym; podatki winny mieć charakter wyłącznie podatków realnych, t. zn. należy je wymierzać od obiektu bez względu na dochód właściciela i jego warunki osobiste.

IV. Rozporządzenie Ministra Skarbu w sprawie dodatków na rzecz powiat. związków komunalnych, względnie miast wydzielonych z powiatów, do cen przedmiotów, stanowiących monopol państwowy z dnia 26 marca 1919 r. (Monitor Polski Nr. 74 1919 r.) w związku z wprowadzeniem wolnego handlu węglem, cukrem i naftą, przestało w stosunku do tych artykułów obowiązywać, nadal więc pobierany jest tylko przewidziany wspomnianym rozporządzeniem dodatek komunalny od soli.

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych w porozumieniu z Ministerstwem Skarbu, uznając konieczność zastąpienia tak poważnego źródła dochodowego, jakim był dodatek komunalny od węgla (dodatki komunalne od cukru i nafty, jak wiadomo, stanowiły znikomy odsetek dochodów powiat. związków komunalnych), i innym źródłem dochodowym zewoliło związkowi samorządowemu okólnikiem z dnia 17 grudnia 1921 r. L. SZ. 3223 na pobór samoistnego podatku od konsumpcji węgla.

V. Ministerstwo Spraw Wewnętrznych w porozumieniu z Ministerstwem Robót Publicznych wyjaśnia, że na zasadzie art. 23 Ustawy z dnia 10 grudnia 1920 r. o budowie i utrzymaniu dróg publicznych w Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. Ustaw Nr. 6 1921 r., poz. 32) adiacenci mogą być pociągani do udziału w wydatkach na konserwację dróg powiatowych, maksymalna wysokość tego udziału może wynosić nie 20, jak to było dotychczas, lecz 70% kosztów utrzymania dróg w myśl okólnika Ministerstwa Robót Publicznych do wszystkich pp. Wojewodów z dnia 27. XII. 1921 r. i Nr. XII/987

U w a g a: Uchwały Sejmików powiatowych o ustanowieniu podatków, wymienionych w ustępie III i IV niniejszego reskryptu, wraz z odnośnymi statutami, winny być w myśl art. 47 Dekretu o tymczasowej ordynacji powiatowej (Dz. Pr. Nr. 13 1919 r. poz. 141) przedstawiane Ministerstwu Spraw Wewnętrznych do zatwierdzenia.

Natomiast uchwały w sprawie składek odjacentów należy w myśl art. 23 Ustawy, wspomnianej w ustępie IV-ym, przedstawiać do zatwierdzenia Ministerstwa Robót Publicznych.

Minister w z. (—) D u n i k o w s k i w r.

S T A T U T

o podatku komunalnym od młynów w powiecie

Art. 1.

Na zasadzie art. 8 Dekretu o przedmiocie skarbowości powiatowych związków komunalnych z dnia 7. II. 1919 r. (Dz. Pr. Nr. 14, poz. 151) Sejmik powiatu uchwała następujący statut o pobieraniu podatku komunalnego od młynów.

Art. 2.

Przedmiotem opodatkowania są młyny wodne, wiatraki, młyny motorowe i parowe, znajdujące się w powiecie

Art. 3.

Podatek pobierany będzie w wysokości:

a) 2000 marek od złożenia od młynów rzecznych i parowych o większej i stałej sile, położonych w 3 wiorstowym pasie od szosy;

b) 1500 marek od złożenia od młynów motorowych, parowych, rzecznych i stawowych, posiadających gospodarskie mielenie i położonych dalej 3-eh wiorst od dróg szosowych;

c) 1000 marek od złożenia od wszystkich wiatraków;

d) 500 marek od złożenia od młynów strumykowych o małej sile wodnej, produkcyjność których jest nie stała.

Zubrowniki, jako złożenia pomocnicze, nie podlegają opłacie podatku. Jagielniki opłacają podatek po 500 marek.

Art. 4.

Do uiszczenia podatku obowiązany jest właściciel młyna lub dzierżawca, o ile młyn znajduje się w jego posiadaniu i użytkowaniu.

Art. 5.

Celem wymiaru podatku urzędy gminne (Magistrat), na podstawie deklaracji składanych przez właścicieli lub dzierżawców młynów, sporządzają wykazy osób, obowiązanych do płacenia podatku oraz wykazy młynów przez nie posiadanych z wyszczególnieniem liczby złożów i przesyłają je w dwóch egzemplarzach Wydziałowi Powiatowemu. Wymiar podatku uskutecznia Przewodniczący Wydziału Powiatowego, wysyłając każdemu płatnikowi imienne wezwanie płatnicze.

U w a g a: Za podanie, niezgodne z prawdą ilości złożów w młynie, właściciel lub dzierżawca podlega odpowiedzialności sądowej z art. 138 K. K.

Art. 6.

W ciągu dwóch tygodni, od daty otrzymania wezwania płatniczego, płatnik ma prawo odwołania się do Wydziału Powiatowego. Reklamacja niewstrzymuje uiszczenia podatku w terminie.

Art. 7.

Podatek winien być wpłacony do Kasy Komunalnej w terminie oznaczonym przez Wydział Powiatowy w wezwaniu płatniczym. W razie niezapłacenia podatku w przepisany termin, należność będzie ściągana przymusowo z doliczeniem 1% miesięcznie od zaległej sumy. Koszty egzekucji obciążają płatnika.

Art. 8.

Statut niniejszy wchodzi w życie z dniem ogłoszenia, po zatwierdzeniu go przez władzę nadzorczą i obowiązuje do końca 1922 r.

S T A T U T

o podatku szpitalnym.

Art. 1.

Wszystkie osoby, zamieszkałe w granicach administracyjnych powiatu Brzezińskiego z wyjątkiem Tomaszowa i przybyłych na czas pobytu, krótszy niż 6 miesięcy, opłacają podatek szpitalny.

Art. 2.

Od opłaty podatku szpitalnego zwolnieni są: 1) dzieci do skończonych lat 14, 2) wojskowi na czynnej służbie, 3) zakonnicy i zakonnice, 4) żyjące z dobroczynności publicznej, 5) osoby, pracujące w instytucjach i przedsiębiorstwach, które zapewniają swym pracownikom we własnych szpitalach dostateczną opiekę lekarską i szpitalną, 6) pracownicy komunalni, policjanci i ich rodziny najbliższe płacą połowę składki szpitalnej, 7) urzędnicy państwowi zwolnieni są od podatku szpitalnego.

Art. 3.

Do wymiaru podatku na 1921 r. ludność powiatu dzieli się na 4 kategorie:

Do kategorii 1-iej zalicza się właścicieli ziemskich, posiadających powyżej 100 morgów ziemi, właścicieli młynów motorowych, właścicieli nieruchomości miejskich, których wartość majątku przynosi 400,000 mk., kupców 1-iej i 2-iej kategorii, właścicieli przedsiębiorstw przemysłowych 1, 2, 3 i 4 kategorii, właścicieli aptek oraz osoby, których dochód roczny przekracza 100,000 mk.

Do kategorii 2-iej zalicza się właścicieli ziemskich, posiadających od 30 do 100 morgów ziemi, właścicieli przedsiębiorstw handlowych 3-iej kategorii i przemysłowych 5, 6 i 7 kategorii, właścicieli nieruchomości miejskich, których wartość majątku przynosi od 100,000 do 400,000 i osoby mające 60,000 do 100,000 mk. dochodu rocznego.

Kategoria 3-cia. Posiadacze od 10 do 30 morgów ziemi, właściciele przedsiębiorstw handlowych 4 kategorii i przemysłowych 8-iej kategorii, właściciele wiatraków, właściciele nieruchomości wartości poniżej 100 tysięcy oraz osoby z dochodem rocznym od 30,000 do 60,000 mk.

Do kategorii 4-iej zalicza się wszystkich pozostałych mieszkańców powiatu, niezaliczonych do kategorii 1-iej, 2-iej i 3-iej.

Ludność 1-iej kategorii opłaca podatek za siebie, najbliższych członków rodziny i od osobistej służby domowej po 200 mk., 2-iej kategorii po 100 mk., 3-iej kategorii po 50 mk. i 4-iej kategorii rodziny, składające się z 4-eh osób, opłacają podatek po 30 mk. od osoby, z 5-ciu i więcej osób po 20 mk. od osoby.

Art. 4.

Od osób, uchylających się od płacenia, podatek będzie ściągany przymusowo przez organa administracyjne.

Za opóźnienia w opłacie pobierana będzie opłata, jako procenty zwłoki w wysokości 1% należnej kwoty miesięcznie, przyczem czas krótszy, od dni 15 nie bierze się w rachubę, dłuższy nad 15 dni liczy się za cały miesiąc.

Art. 5.

Osoba, utrzymująca rodzinę, opłaca podatek szpitalny również za wszystkich członków rodziny, przez nią utrzymywanych i przy niej zamieszkałych z wyjątkiem osób wymienionych w punkcie 1 art. 2-go.

Art. 6.

Wydział Powiatowy, w razie wyjątkowo ciężkiego położenia materialnego płatnika, może na wniosek Rady gminnej lub miejskiej odroczyć termin płatności po-

datku szpitalnego, rozłożyć go na raty, a także w całości lub częściowo umorzyć.

Art. 7.

Osoby, uchylające się od złożenia w czasie wyznaczonym informacji, żądanych przez Zarząd gminny i Wydział Powiatowy, lub też składające świadomie informację nieprawdziwą, będą pociągane do odpowiedzialności karnej.

Art. 8.

Osobom, które opłaciły podatek szpitalny, a także osobom, które podatek uiszczony został, jak również i dzieciom, niepodlegającym opodatkowaniu art. 2 p. 1 art. 5, udzielane będzie bezpłatne leczenie kliniczne w powiatowych szpitalach, a w razach wyjątkowych, również w szpitalach innych, na następujących warunkach: 1) przyjęcie do szpitala powiatowego nastąpi po orzeczeniu lekarza, iż leczenie w szpitalu jest konieczne, o potrzebie leczenia w szpitalu obcym decyduje lekarz powiatowy, 2) leczenie będzie się odbywać na salach ogólnych.

Art. 9.

Koszty kuracji od osoby, za którą podatek szpitalny nie został wpłacony, ustala Wydział Powiatowy.

Art. 10.

Z wpływów podatku szpitalnego będą zakładane i utrzymywane szpitale powiatowe, oraz opłacane koszty kuracyjne w obcych szpitalach za mieszkańców powiatu.

Art. 11.

Statut niniejszy po zatwierdzeniu go przez Władze Nadzorcze, wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i obowiązywać będzie do dnia 31 grudnia 1921 r.

Województwo Łódzkie Wydział Samorządowy L. SM. 344/I. z dnia 1 lutego 1922 roku w sprawie budżetów pow. zw. komunalnych na r. 1922.

Do Pana Przewodniczącego Wydz. Powiatowego.

W załączeniu Województwo przesyła odpis okólnika Min. Spraw Wewn. Nr. 13 z dn. 19. I. b. r. Nr. S. Z. 114 wraz ze statutami o podatku komunalnym od młynów i podatku szpitalnym do wiadomości i użytku urzędowego przy sporządzaniu preliminarzy budżetowych na r. 1922.

Za Wojewodę (—) Z a k r z e w s k i.

659

Okólnik

Komisji Rewindykacyjnej przy Głównym Urzędzie Likwidacyjnym.

Komisja Rewindykacyjna przy Głównym Urzędzie Likwidacyjnym podaje niniejszem do wiadomości:

„Według zawiadomienia nadesłanego przez Polską Delegację do Komisji Odszkodowań w Paryżu, termin zgłoszenia rządowi niemieckiemu pretensji osób poszkodowanych wskutek działalności zarządów przymusowych (wzgl. sekwestrów), ustanowionych przez b. władze okupacyjne niemieckie na terenie b. zaboru rosyjskiego — o ile mianowicie chodzi o te osoby, które w zasadzie zarządy przymusowe wzgl. sekwestry uzna-

ją — został przedłużony. Na tej zasadzie Komisja Rewindykacyjna ze swej strony przywraca termin do składania jej odnośnych zgłoszeń przez osoby poszkodowane, a który to termin upłynął dnia 10 grudnia r. z. Zgłoszenia takie będą mianowicie przyjmowane nadal przez Komisję Rewindykacyjną (Warszawa, ul. Jasna 8, tel. 221-16) do dnia 1 marca 1922 r.

Z tego powodu przypomina się osobom zainteresowanym co następuje: Według przepisów art. 238 Traktatu Wersalskiego i odnośnego protokołu wykonawczego wydanego przez międzysojuszniczą Komisję Odszkodowań (prot. D. par. 6) osobom poszkodowanym w czasie wojny przez Niemców wskutek zabrania wartości finansowych (gotówki, walorów i t. p.), znajdujących się w Polsce, a mianowicie w części jej, stanowiącej dawniej zabór rosyjski, przysługuje prawo odbioru tych wartości od państwa niemieckiego. W związku z tem i te osoby, które poniosły straty pieniężne wskutek ustanowienia nad ich majątkiem zarządów przymusowych (wzgl. sekwestrów) i działalności tych zarządów, mają prawo szkody te odzyskiwać. Pod powyższem mianem majątków rozumie się zarówno majątki ziemskie i ich części (np. lasy), jak również fabryki, domy, przedsiębiorstwa przemysłowe i handlowe, kapitały i inne.

Poszkodowani przez zarządy przymusowe mogą przy dochodzeniu swych szkód pieniężnych oprzeć się na dwojakiej zasadzie: 1) albo uznać w zasadzie czynności zarządu przymusowego, 2) albo ich nie uznawać.

Przyjęcie pierwszej z tych alternatyw nadaje poszkodowanemu prawo do żądania od rządu niemieckiego rachunków zarządu, badania ich i kwestionowania i do odbioru salda netto, wynikającego z działalności zarządu za potrąceniem kosztów uprawnionych.

Przyjęcie drugiej z tych alternatyw nadaje poszkodowanemu prawo do odbioru zabranych przez sprawujących zarząd przymusowy: monet, banknotów, kaucji, sum na bankowych rachunkach bieżących, sum będących w depozycie oraz wierzytelności, istniejących w dniu ustanowienia zarządu (sekwestru); z powstającej stąd sumy ogólnej ulegają jednak potrąceniu wypłaty prawidłowo przez zarząd przymusowy dokonane z funduszy zasekwestrowanych, długi obciążające osobę zainteresowaną już w dniu ustanowienia zarządu przymusowego (sekwestru) i zapłacone przez zarządy, oraz wydatki konieczne dla odzyskania wierzytelności osoby zainteresowanej poczynione przez zarządcę.

Odnośne reklamacje poszkodowanych winny być złożone do Komisji Rewindykacyjnej według wzorów ustalonych przez nią, które na żądanie są podane do wiadomości zainteresowanych osób. Do reklamacji tych należy dołączać dowody, które jednak mogą być składane już po złożeniu reklamacji.

W razie uznania czynności zarządu przymusowego (sekwestru) zainteresowany winien o tem wyraźnie nadmienić w swojej reklamacji, gdyż w przeciwnym razie istnieje preumpcja prawna, iż zarząd nie jest przez niego uznany. Tylko też do reklamacji, opartych na zasadzie uznania zarządu przymusowego (sekwestru), ma zastosowanie wspomniany na początku termin ograniczający do dnia 1 marca 1922 r.

Warszawa, dn. 18 stycznia 1922 r.

Dyrektor Komisji Rewindykacyjnej
(—) K. Z e m b r z u s k i.

Komisja miejscowa do badania zmian kosztów utrzymania w Łodzi ustała, że dnia 1 lutego 1922 r. koszt utrzymania dziennego rodziny pracowniczej, złożonej z 4-ech osób, wyniósł marek 1061 fenigów 70, że w porównaniu z cenami na 1 stycznia 1922 r., koszt utrzymania dziennego zwiększył się o marek 26 fenigów 27, co w procentach wynosi 2,54.

Nazwa artykułu	Waga lub miara	Styczeń 1922 r.					Przebiega	Nazwa artykułu	Normy artykułów dziennie	Dnia 1 lutego 1922 r.	
		5	13	20	27	27				Cena jednostki	Koszt ogólny
Żywność:											
Chleb	1 kg.	112.50	112.50	112.50	112.50	112.50	112.50	1.23 kg.	112.50	138.38	
Mąka żytnia, pyłowa	"	137.50	143.75	143.75	143.75	142.19	142.19	0.25 "	142.19	35.55	
Kasza jęczmienna	"	175.—	175.—	175.—	162.50	171.87	171.87	0.05 "	171.87	8.59	
Groch polny, okrągły	"	175.—	162.50	175.—	162.50	168.75	168.75	0.05 "	168.75	8.44	
Ziemiaki	"	50.—	50.—	50.—	50.—	50.—	50.—	2.46 "	50.—	123.—	
Kapusta kwaszona	"	200.—	200.—	200.—	200.—	200.—	200.—	0.75 litr.	155.—	101.25	
Mleko niezbiране	1 litr	135.—	135.—	135.—	135.—	133.—	133.—	0.04 kg.	356.25	14.25	
Ser krowi krajowy	1 kg.	500.—	375.—	375.—	375.—	356.25	356.25	0.3 "	80.—	24.—	
Jaja kurze	1 szt.	55.—	65.—	80.—	120.—	80.—	80.—	0.04 "	606.25	24.25	
Olej rzepakowy	1 kg.	625.—	625.—	625.—	550.—	606.25	606.25	0.1 "	900.—	90.—	
Słonina	"	900.—	900.—	900.—	900.—	900.—	900.—	0.04 "	2000.—	80.—	
Masło niesolone	"	2000.—	2000.—	2000.—	2000.—	2000.—	2000.—	0.25 "	325.—	81.25	
Mięso wołowe	"	325.—	325.—	325.—	325.—	325.—	325.—	0.04 "	725.—	29.00	
Cukier	"	725.—	725.—	725.—	725.—	725.—	725.—	0.1 "	112.50	11.25	
Sól	"	112.50	112.50	112.50	112.50	112.50	112.50	0.04 "	187.50	7.50	
Kawa zbożowa	"	175.—	175.—	200.—	200.—	187.50	187.50				
Opał, światło i pranie:											
Drzewo	"										
Węgiel kamienny	1 kg.	25.—	21.25	21.25	25.—	23.13	23.13	6.15 kg.	23.13	142.25	
Nafta	"	162.50	162.50	162.50	162.50	162.50	162.50	0.16 "	162.50	26.—	
Mýdło zwyczajne	"	500.—	500.—	500.—	537.50	509.37	509.37	0.04 "	509.37	20.37	
Mieszkanie i przejazdy:											
Mieszkanie jednozb.											
Tramwaj											
Potrzeby kulturalne:											
Gazeta											
Wpis w szkole państwowej											
Wpis w szkole państwowej od I do IV klasy											
Zeszyty szkolne											
Teatr (kino)											
Fryzjer											
									Dziennie		
									8.33		
									45.—		
									25.—		
									1.39		
									3.33		
									6.66		
									6.66		
									1061.70		

■■■■■■■■■■ DZIAŁ NIEURZĘDOWY. ■■■■■■■■■■

Komisarz Kasy Chorych m. Łodzi niniejszym ogłasza

konkurs na kierownicze stanowiska.

Reflektanci, posiadający odpowiednie kwalifikacje, winni składać oferty wraz z podaniem krótkiego życiorysu i dotychczasowej działalności oraz dołączeniem odpisów odnośnych świadectw pod adresem: Państwowy Urząd Pośrednictwa Pracy, Al. Kościuszki 9.

Posady do objęcia od 1 względnie 15 marca r. b.

Ogłoszenie.

Wojewódzki Wydział Pracy i Opieki Społecznej niniejszym zawiadamia, że w domu w Zduńskiej-Woli przy ul. Łaskiej dom Wassermana w dn. 18 lutego o godz. 11-ej sprzedawane będą przez publiczną licytację meble, stanowiące urządzenie biurowe zlikwidowanego Urzędu Pośrednictwa Pracy.

KURSA SKARBOWE DLA ZDEMABILIZOWANYCH OFICERÓW.

Ministerstwo Skarbu, pragnąc z jednej strony przyjąć z pomocą zdemobilizowanym oficerom, poszukującym pracy, z drugiej zaś zapewnić sobie napływ nowych sił inteligentnych, któreby po stosownym wykształceniu fachowym mogły objąć poważne stanowiska w urzędach skarbowych — zwróciło się do Oddziału Pomocy dla zdemobilizowanych oficerów przy Ministerstwie Pracy z wezwaniem do współdziałania w zorganizowaniu specjalnych kursów dla zdemobilizowanych oficerów, którzyby zdecydowali się poświęcić tej służbie i odpowiedzieli podanym poniżej warunkom.

Ponieważ absolwenci tych kursów będą mogli z czasem dojść do naborów nawet wyższych stopni służbowych na wszystkich stanowiskach przewidzianych w służbie skarbowej, wymagana jest jako minimalny cenzus matura szkoły średniej i dobra opinia władz wojskowych.

Kandydaci odbędą najpierw dwumiesięczną praktykę w urzędach skarbowych, zajmujących się wmiarem podatków w pierwszej instancji i urzędujących w siedzibach starostw, poczem przejdą na półtrzymiesięczny kurs fachowy w Warszawie, po którego ukończeniu obejmą odpowiednie stanowiska zależnie od stwierdzonych kwalifikacji, w miejscowościach b. Kongresówki tudzież na kresach wschodnich i zachodnich.

Przez czas praktyki wypłacane będą wszystkim kandydatom pobory X kategorii plac danej miejscowości tudzież mieć oni będą wszelkie ułatwienia mieszkaniowe. W czasie trwania kursu również te same pobory wedle norm warszawskich i zbiorowe mieszkanie bezpłatne. Od wyniku egzaminu zawisłem będzie awansowanie kandydata na stanowisko IX stopnia służbowego, a dalsze posuwanie w stopniach służbowych od stopnia uzdolnienia w służbie praktycznej.

Nie wykluczone jest, że przez czas trwania praktyki i kursu da się uzyskać pewne subsydia z funduszu „Obywatelskiego Komitetu Pomocy dla zdemobilizowanych oficerów“ w Warszawie zwłaszcza dla kandydatów żonatyh, obarczonych rodziną, którzy zresztą pobierać będą państwowy dodatek rodzinny.

Ze względu jednak na trudności mieszkaniowe na prowincji pożądane jest, aby zgłaszali się przedewszystkiem kandydaci bezżenni, z żonatych zaś tacy, którzy zdecydują się w razie potrzeby zostawić rodziny w dotychczasowym miejscu zamieszkania na czas swej praktyki i kursu. Aby zaś i pod tym względem poczynić jak najdalej idące ułatwienia, uwzględnione będą w miarę możliwości życzenia kandydatów co do wyboru miejsca praktyki, należy więc w tym celu wymienić w podaniu, w którym mieście powiatowym chciałby dany kandydat odbywać praktykę.

Kurs obliczony jest na 40 miejsc.

Podania winny być skierowane bezpośrednio do Centrali Oddziału Pomocy dla zdemobilizowanych oficerów w Warszawie, plac Napoleona (Warecki) 10 i zawierając:

- własnoręcznie napisany życiorys,
- zalegalizowany przez rejenta lub przez miejscową władzę wojskową odpis świadectwa dojrzałości (matury),
- wypełniony kwestionariusz oficerski na blankiecie, który można otrzymać w najbliższej Ekspozyturze Oddziału pomocy, lub w Państwowym Urzędzie Pośrednictwa Pracy,
- odpis tymczasowej karty zwolnienia z wojska, potwierdzony przez władzę wojskową,
- odpisy ewentualnych rozkazów pochwalnych z czasów służby wojskowej, również w podobny sposób potwierdzone.

Ostateczny termin wnoszenia podań upływa z dn. 20 lutego b. r.

Wnoszący podanie przed tym terminem, będą wcześniej skierowani na praktykę, która potrwa do Świąt Wielkanocnych.

Kurs w Warszawie rozpocznie się 19 kwietnia b. r. i ukończy się z dniem 30 czerwca 1922 r. poczem absolwenci jego odejdą na posady rządowe.

Śniadanie na cześć gen. Żeligowskiego.

Władze miejskie z okazji jednodniowego pobytu gen. Żeligowskiego w Łodzi, wydały na jego cześć śniadanie.

Na życzenia gen. Żeligowskiego zebranie to nosiło charakter prywatny i obecni byli tylko przedstawiciele Magistratu, Prezydium Rady Miejskiej, władz państwowych i wojskowych.

Na śniadaniu wygłosił mowę powitalną prezydent Rzewski, wykazując, że wbrew piętrzącym się stale przeciwnościom, każde pokolenie Polski składało należną ofiarę w krwi Ojczyźnie.

Od Kościuszki, aż do komendanta Piłsudskiego znajdowali się zawsze tak zwani „szaleńcy“, którzy porywali się na żelaznej obroży niewoli, która wpijała się w nasze karki. „Przez walkę zbrojną do niepodległości“ — było zawsze hasłem Polaka we wszystkich częściach świata.

Dzieje IV-ej dywizji strzelców pod dowództwem gen. Żeligowskiego brzmią, jak coś nieprawdopodobnego. Jednak historia w świetle faktów i cyfr wykazała co może zdziałać wola, ofiarność i duch niezłomny żołnierzy, wierzących w zmartwychwstanie „Tej, co nie zginęła“.

W dalszym ciągu przemówienia prezydent skreślił dzieje rozbitków I i II korpusu od Kubania i Odesy do Jazłowiec i Wilna. W bitwach IV-ej dywizji strzelców, z której powstała potem 10 dywizja, obejmująca między innymi 28 i 31 pułki łódzkie, nastąpiło krwawe zbratanie „dzieci łódzkich“ z IV dywizją strzelców żelaznych.

W imieniu władz miejskich i ludności złożył prezydent hołd zwycięzcy z nad Kubania, Odesy, Stanisławowa, Jazłowiec, Radzimina i Wilna!

Następnie przemawiał szef misji francuskiej, pułkownik Mercie, podkreślając, że dzieje Francji zespoliły się ściśle z dziejami wskrzeszonej Polski. Wspominając następnie stosunek polsko-francuski w okresie napoleońskim, że dla zapewnienia równowagi europejskiej i pokoju silna armja polska jest warunkiem bezpieczeństwa i dobrobytu oraz pomostem między Europą środkową a wschodem.

W odpowiedzi na powyższe przemówienia gen. Żeligowski wskazał na konieczność silnej armji polskiej, gdyż dla narodu słabego i bezbronnoego sąsiedzi nasi mogą mieć tylko współczucie. Z uznaniem wyraził się generał o 28 pułku „dzieci łódzkich“, który z bohaterstwem walczył pod Radziminem o obronę niepodległości. Przemówienie swe generał Żeligowski zakończył okrzykiem: „Niech żyje miasto, które wychowało tak dzielnych obrońców Ojczyzny!“

Następnie wręczono generałowi bukiet z wstęgami: „Oswobodzicielowi Wilna — władze miasta Łodzi“.

Żegnany serdecznie przez obecnych, gen. Żeligowski o godz. 7-ej wiecz. opuścił Łódź.

W sprawie organizowania spółdzielni mieszkaniowych.

Ministerstwo Pracy i Opieki Społecznej wydało następującą odezwę.

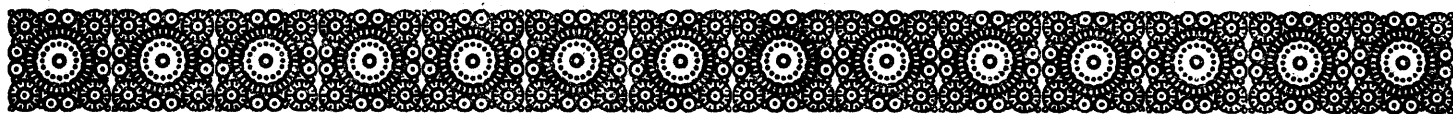
W dobie obecnej wznowienie ruchu budowlanego przez osoby prywatne jest mało prawdopodobne ze względu na wysokie koszty budowania. Jedynymi organizacjami, które mogłyby się podjąć wznoszenia domów, są zrzeszenia, oparte na samopomocy.

Ministerstwo Pracy i Opieki Społecznej, do którego zakresu działalności należą sprawy opieki nad bezdomnymi, oraz popieranie stowarzyszeń i związków o charakterze samopomocy, udziela porad i wszelkich ułatwień przy zakładaniu, organizowaniu i prowadzeniu kooperatyw mieszkaniowych dla osób pracujących bądź umysłowo, bądź fizycznie.

Organizatorowie takich spółdzielni znajdują w Ministerstwie Pracy i Opieki Społecznej poparcie ich usiłowań przy zabieganiu o otrzymanie terenu, pożyczek, gwarancji prawnych i możliwych ulg ze strony władz państwowych i komunalnych.

Zainteresowani zwracać się mogą w tych sprawach do Departamentu Opieki Społecznej przy Ministerstwie Pracy i Opieki Społecznej — Plac Dąbrowskiego Nr. 5 od godz. 12-ej do 2-ej po południu.

Blizsze informacje w sprawie kooperatyw mieszkaniowych można znaleźć w książce p. t. „Kooperatywy mieszkaniowe“ d-ra Dorzyńskiego — do nabycia w księgarniach.

A jzenberg Jankiel zag. tymczasowy dowód osobisty. 563-3-2

A gaciak Roman zagubił kartę bezterminow. urlopu i dowód osobisty. 564-3-2

A ueroach Marjan zagubił paszport, wyd. w Działoszynie, oraz przepustkę zagraniczną. 3-2

A ilenberg Abram zag. kartę powołania. 424-3-3

B onczyk Bolesław posterunk. Pol. Państw. zagubił dokument wojskowy. 625-3-1

B ogłębski Józef zagubił kartę powołania. 636-3-1

B erger Antoni zagubił paszport polski. 549-3-1

B ańdźwród Zyskind zagubił kartę bezterminow. urlopu, wydany w P. K. U. Konin. 554-3-2

B aczyński Józef zagubił kartę powołania. 3353-3

B ernacki Józef zag. kartę powołania, paszport polski i patent na handel nabiąłem. 411-3-3

B aranowski Franciszek, z Tuszyzna, zag. kartę zwolnienia. 497-3-3

B ernatowicz Aleksander, z gm. Kazimierz, zagubił paszport polski, wyd. w star. Niszawskiem. 407-3-3

B aharjer Celino zagubił paszport niemiecki. 419-3-2

B Ńzyk Ludwik zagubił kartę powołania. 434-3-3

B aum Marta zagubiła paszport polski. 474-3-3

B orkenstajn Ksil zag. paszport polski, wyd. w Stopnicy, metrykę urodzenia i kartę registryjną. 476-3-3

B artczak Jan zagubił paszport niemiecki i kartę powołania. 396-3-3

C ynamon Hersz-Lajb zagubił kartę powołania. 574-3-2

C hmielecki Marjan zag. kartę bezterminowego urlopu. 383-3-3

C ypra Frajlich zag. paszport niemiecki. 420-3-3

C odykiewicz Henryk zagubił kartę bezterminowego urlopu, wydany we Lwowie. 546-3-2

C zerwik Gadryel zagubił tymczasowe zaświadczenie demobilizacji, wyd. w Piotrkowie. 533-3-2

C hęciński Szlama-Emanuel zag. paszport rosyjski, wydany w Przedborzu i niemiecki, wyd. w Łodzi. 443-3-3

D ąbrowski Antoni zag. tymcz. kartę bezterminow. urlopu. 597-3-1

D orewenda Agnieszka zagub. paszport niemiecki. 595-3-1

D alinkiewicz Jan zagubił kartę mundurową i dokument podróży. 577-3-2

Działoszyński Zelig-Ber zag. paszport niemiecki. 456-3-3

D eląg Władysław, z gm. Brus, zagubił książeczkę odroczenia. 462-3-3

D awidowicz Bertold zagubił kartę odroczenia, wydaną w Sieradzu. 405-3-3

D awid Recht zagubił kartę zwolnienia i paszport polski. 401-3-3

Dębowski Leon zagubił kartę powołania. 448-3-3

D oberstajn Erwin, ze Zgierza, zagubił kartę bezterminow. urlopu. 498-3-3

Engelbrecht Fryderyk zagubił kartę powołania. 589-3-1

Erlich Izrael zagubił paszport austriacki, wydany w Piotrkowie. 589-3-2

Erlich Izrael zagubił paszport niemiecki. 489-3-3

Fromentowicz Stefan zag. paszport polski swój i żony Marjanny. 612-3-1

Fogel Alfred (Alter) zagubił kartę beztermin. urlopu. 632-3-1

Fandrych Józef, z Bętkowa, zag. kartę bezterm. urlopu. 640-3-1

Friden Szymon-Wolf zagubił kartę bezterminow. urlopu i paszport polski. 604-3-1

Finkelstajn Hersz, z Lutońskiej zagubił paszport polski i kartę powołania. 562-3-2

Frenkel - Icek-Kalman zagubił kartę bezterminowego urlopu. 417-3-3

- Frenkiel Laja** zagubił paszport zagraniczny. 236-3-3
- Fuks Ewa-Rachel** zagubił paszport niemiecki, wydany przez Konsulat Polski w Berlinie. 427-3-3
- Fidman Dawid** zagubił kartę bezterminowego urlopu, metrykę urodzenia i paszport polski, wyd. w Kuluszkach. 446-3-3
- Greiman Hersz Icek** zag. kartę powołania. 613-3-1
- Grimbaum Chil-Abram** zagub. paszport polski. 607-3-1
- Gutż Adolf**, z gm. Łagiewniki, zag. tymczas. zaświadczenie bezterminowego urlopu. 621-3-1
- Gotszalk Jan** zagubił kartę beztermin. urlopu. 639-3-1
- Gizelak Józefa** zag. paszport niemiecki. 508-3-2
- Glinka Michał**, z Kalisza, zagubił książeczkę zwolnienia, patent na handel towarami lokciowymi i przepustkę na powrót z Rosji. 522-3-2
- Gielbard Maszek** zagubił paszport niemiecki. 540-3-2
- Goldberg Fajbus** zagubił kartę odroczenia. 545-3-2
- Gajdzicki Antoni** zagubił kartę bezterminowego urlopu. 558-3-2
- Grombaczka Józefa**, z Poddębic, zagubiła patent na wyroby tytuńowe, wyd. dnia 29. I. 1921 r. za Nr. 176. 561-3-2
- Goldkranc Jakób-Hersz** zagub. kartę powołania. 432-3-3
- Graf Chaja-Sura** zagubił paszport polski. 431-3-3
- Grabysiak Jan** zagubił kartę powołania. 441-3-3
- Grauman Szlama** zagubił paszport niemiecki, wydany w Warszawie. 475-3-3
- Grzelak Jakób**, z gm. Młodziejewo, zagubił tymczasowy dowód osobisty. 484-3-3
- Grossman Józef** zagubił tymcz. dowód osobisty, wydany w Działoszycach. 575-3-2
- Gelber Szmul** zagubił paszport polski i kartę powołania. 584-3-2
- Herszkowicz Majer** zag. kartę powołania. 616-3-1
- Hiller Hochman** zagubił kartę bezterminow. urlopu i metrykę urodzenia. 630-3-1
- Halpern Regina** zagubiła pokwitowanie z pralni Józefy Maj. 521-3-2
- Hanelt Alfons** zagubił paszport niemiecki i kartę odroczenia. 430-3-3
- Hernas Maksymilian** zagubił kartę bezterminowego urlopu. 437-3-3
- Holup August Franciszek** zag. tymcz. dowód osobisty. 463-3-3
- Heliński Franciszek** zagubił kartę bezterminow. urlopu. 586-3-2
- Jarecki Józef** zag. kartę zwolnienia. 580-3-2
- Janiszewski Jan - Niepomocyn** zagubił tymczasowy dowód osobisty. 560-3-2
- Jakubowicz Pinkus** zagub. paszport polski, 2 patenty i różne kwity. 21-2-3
- Jasiacek Marcin**, z gm. Puczniew, zagub. kartę bezterminowego urlopu. 428-3-3
- Jędrzejewski Władysław** zag. matrikulę szkolną, wydaną przez Progimnazjum E. Krygiera. 450-3-3
- Janikowski Bronisław** zagubił kartę bezterminowego urlopu. 472-3-3
- Jakubowicz Zelek** zagubił kartę powołania. 395-3-3
- Jaksá Stanisław** zagubił paszport polski za Nr. 6047. 394-3-3
- Krajslach Herman** zag. kartę powołania. 610-3-1
- Kulczyński Stefan** zag. kartę beztermin. urlopu i paszport niemiecki. 608-3-1
- Koszulski Franciszek** zagubił paszport polski, patent i zwolnienie na handel lokciówką i rachunki. 634-3-1
- Korn Chil-Dawid**, z Ozorkowa, zagubił metrykę urodzenia, wyd. w Łodzi i kartę odroczenia, wydaną w Kaliszu. 614-3-1
- Kaliński Majleer** zagubił kartę powołania. 628-3-1
- Kosiński Roman** zagubił kartę powołania. 638-3-1
- Kalisz Koper** zagubił paszport polski. 603-3-1
- Krygier Ignacy** zag. kartę powołania, wydaną w Kutnie. 602-3-1
- Klugerman Jakób-Hersz**, z Łęczycy, zagubił kartę powołania. 605-3-1
- Kapelusznik Henryk** zagubił kartę odroczenia. 507-3-2
- Kirsz Gustaw**, z gm. Babcie, zagubił kartę powołania. 517-3-2
- Kowalczyk Józef** zag. kartę demobilizacji. 513-3-2
- Kluczkowska Florentyna** zag. paszport polski. 524-3-2
- Kosińscy Franciszek i Wiktorja**, z gm. Młodziejewo, zag. dowody osobiste i dowód na konia. 480-3-3
- Kolski Salomon** zagubił kartę zwolnienia i dowód osobisty. 237-2-2
- Koman Ernest** zagubił paszport wyd. przez okup. niem. w Łodzi. 3-3
- Kanęcki Władysław** zagubił kartę powołania. 409-3-3
- Kukulska Józefa** zagubiła kartę zastępczą paszportu. 416-3-3
- Król Adolf** zagubił paszport zagraniczny. 415-3-3
- Kowalski Ignacy** zagubił paszport polski, wyd. w gm. Bratajew, pow. Gostyński. 422-3-3
- Kołodziejczyk Józef** zagubił paszport rosyjski. 433-3-3
- Kloss Józef**, z Konstantynowa, zagubił kartę powołania. 489-3-3
- Kwitowski Walenty**, z gminy Ostrowice, zagubił kartę powołania, wyd. przez P. K. U. w Koninie. 754-3-3
- Król Jan**, z gm. Ciężen, zag. tymcz. zaświadczenie demobilizacji, wyd. przez P. K. U. w Koninie. 453-3-3
- Konsens Aror-Hersz**, z Pajęciana, zagubił paszport zagraniczny za Nr. 65, wyd. w Radomsku. 458-3-3
- Kucman Wolf**, z Łęczycy, zag. kartę powołania, metrykę urodzenia i paszport polski, wyd. w Łęczycy. 461-3-3
- Kędzia Wojciech** zagub. kartę powołania. 467-3-3
- Kujawa Stanisław** zag. kartę powołania, wyd. przez P. K. U. w Koninie. 479-3-3
- Kassyanowicz Helena** zagubiła paszport niemiecki. 403-3-3
- Kon Abe** zag. tymczasowy dokument demobiliz. 321-3-3
- Konczarek Wacław**, z gminy Rogoźno, zagubił kartę bezterminowego urlopu, wydaną w Kutnie. 582-3-2
- Kubacki Tomasz** zagubił dowód osobisty. 587-3-2
- Kubiak Antoni** zagubił paszport niemiecki i kartę powołania. 587-3-2
- Kralko Władysław** zag. paszport niemiecki. 543-3-2
- Kapuler Józef** zagubił paszport polski, wydany w Białymstoku. 547-3-2
- Krusz Franciszek** zagub. paszport niemiecki. 561-3-2
- Kuzik Władysław**, z gm. Wiszkitno, zagubił kartę powołania. 556-3-2
- Król Helena** zagubiła paszport niemiecki. 567-3-2
- Kac Lajbus** zag. kartę tymcz. urlopu. 578-3-2
- Kulik Jan**, z gm. Łagiewniki, zagubił kartę powołania. 576-3-2
- Łisowski Rudolf** zagubił kartę odroczenia. 633-3-1
- Lichtenstajn Chaim**, z Końskiego, zag. kartę powołania. 588-3-1
- Librachówna Amelja** zagubiła legitymację służbową wyd. przez inspekcję szkolną. 515-3-2
- Luboszycka Bronisława** zagub. patent na handel galanterijny III-ej kategorii. 511-3-2
- Lichawski Andrzej** zagubił paszport rosyjski wydaną w gm. Biernacie i patent krwiewicki. 529-3-2
- Ludwisiak Józef** zagub. kartę bezterminowego urlopu i paszport polski. 526-3-2
- Lek Helena** zagub. paszport polski. 532-3-2
- Łasota Jan** z gm. Drzewce zag. tymczasowe zaświadczenie demobilizacji wyd. przez P. K. U. w Koninie. 553-3-2
- Łiszyca Herszkol** zagubił kartę rejestracyjną. 413-3-3
- Lewandowski Władysławowi** skradz. paszport polski. 423-3-3
- Łaskowski Jan** zagubił kartę beztermin. urlopu. 499-3-3
- Łenarczyk Walenty**, z gminy Zeromin, zagubił kartę powołania. 442-3-3
- Łabęcka Róża** zagubiła paszport polski. 611-3-1
- Łukawski Józef** zagub. kartę bezterminowego urlopu wyd. w Ostrowie. 516-3-2
- Łuczak Stefan** zagubił kartę odroczenia. 502-3-3
- Morduch-Hertz-Helpert** zagub. paszport polski i kartę powołania. 627-3-1
- Mołek Maciuch** zagubił kartę powołania. 600-3-1
- Marczewska Anna** zag. paszport polski. 532-3-1
- Minecmacher Moszek** zagubił 5 weksli: 1-y na marek 15.000, platny 4. III. 1922 r., wyst. B. Staszewski, na zlec. Leona Kirstajna; 2-gi na marek 84.000, platny dnia 7. III. 1922 r., wyst. Józef Geczyński, na zlec. Sz. Jakubowicza; 3-ci na marek 25.000, platny dn. 15. III. 1922 r., wyst. J. Rozman, na zlec. Propsta; 4-ty na marek 25.700, na zlec. D. Merzera; 5-y na marek 15.000, wyst. Michał Klajman. Weksle unieważnia się. 598-3-1
- Megreman Abram** zag. paszport polski, wyd. w Solcu. 350
- Marcinkowski Stanisław** zagubił kartę bezterminowego urlopu. 425-3-3
- Miskiewicz Jan** z gm. Puczniew zagubił kartę zwolnienia. 449-3-3
- Maślankiewicz Antoni** z Tuszyna zagubił kartę zwolnienia, wydaną w Sandomierzu. 469-3-3
- Mirowski Walenty** z gm. Brus zagubił kartę powołania. 473-3-3
- Muraś Antoni** zagubił dowód osobisty. 392-3-3
- Müller-Marja** zagub. paszport polski. 518-3-2
- Maciszewski Jan** ze Zduńskiej Woli zagubił paszport rosyjski. 561-3-2
- Meisler Efraim** zagubił dowód osobisty. 665-3-2
- Mesz Szmul** zagubił kartę rejestracyjną. 573-3-2
- Marcinek Jan** zag. tymczas. zaświadczenie beztermin. urlopu. 572-3-2

- Nowak Władysław** zag. kartę powołania. 685-3-1
- Niekman Rudolf** zagubił paszport czesko-słowacki, wyd. w Freudenau. 685-3-1
- Nikodemski Henryk** zagubił kartę bezterminowego urlopu. 594-3-1
- Neiman Icek** zagub. kartę powołania. 543-3-2
- Norkwest Natalja** zag. paszport niemiecki. 447-3-3
- Najman Mores** zag. paszport familijny. 2582-3-3
- Oszner-Lejb Glinfeld** zagubił kartę rejestracyjną. 619-3-1
- Ogiński Roman** zag. paszport polski. 412-3-3
- Ostrowski Elazjer** zagubił paszport rosyjski, wyd. ny w Pałecznie. 465-3-3
- Porczyński Antoni** zag. kartę bezterminowego urlopowania, wyd. w Przemyślu. 315-3-3
- Paszne Wilhelm** zagubił kartę bezterminowego urlopu. 406-3-3
- Pola vel Pessa Szulman** zag. paszport polski, t. j. kartę pobytu. 520-3-2
- Piątkowska Helena** zagubiła paszport niemiecki. 527-3-1
- Przydborski Szyja** z Łasku zag. paszport polski. 535-3-2
- Pergament Rachmil** zag. kartę powołania i tymcz. dowód osobisty. 194-3-2
- Piotrowski Kazimierz** z Dąbrowic zagubił kartę odroczenia, wydaną przez P. K. U. w Koninie. 482-3-3
- Polakowski Stanisław** zagubił kartę bezterminowego urlopu za Nr. 2216. 426-3-3
- Puszczyński Józef** z Aleksandrowa zagubił paszport polski i kartę powołania. 471-3-3
- Pyć Władysław** zag. paszport niemiecki. 408-3-3
- Rozenwajg Chil** zagub. kartę zwolnienia. 626-3-1
- Rybicka Anna** zag. świadectwo pracy w Niemczech. 593-3-1
- Rajnochd Cyper**, z Aleksandrowa zag. świadectwo młynarsko-majsterskie. 531-3-2
- Rywen Lewenstajn** zag. paszport rodzinny na imię córek: Racheli, Bajli-Rywki, Chajli-Malki i syna Awnera. 536-3-2
- Ratański Aleksander** zagubił kartę rejestracyjną. 544-3-2
- Repenko Kalman** zag. kartę bezterminow. urlopu. 444-3-3
- Rugalski Feliks** zagubił kartę zwolnienia i paszport niemiecki. 398-3-3
- Rzepecki Mieczysław** z gminy Lućmierz zagubił kartę powołania, wydaną w Zgierzu. 452-3-3
- Rajchert Amalja** zag. paszport niemiecki. 451-3-3
- Rubin Chaja-Ryfka** zagubiła paszport polski, wyd. w Sobienie-Jeziery. 466-3-3
- Raczyński Ferdynand** zagubił książeczkę odroczenia. 212-3-8
- Rojek Józef** z gminy Antoniew zagubił kartę zwolnienia. 468-3-3
- Rajsman Pinkus** zag. paszport polski. 493-3-3
- Russak Gitla** zagubił dowód osobisty za Nr. 339. 487-3-3
- Spychalski Roman** zagubił zaświadczenie bezterminowego urlopu, legitymację do odznak za pobyt w polu i dyplomy do odznak „Orleńca“ i „Gwiazda Przemyśla“. 618-3-1
- Salcstajn Chaim** zagubił kartę powołania. 590-3-1
- Słomowicz Izrael** zag. paszport polski i patent na handel garderobą. 623-3-1
- Szczyński Stefan** zag. książeczkę odroczenia. 617-3-1
- Słomnicka Rozalja** zagubiła świadectwo drogisty, wyd. w Piotrkowie przez urząd lekarski i inne dowody. 555-3-2
- Słomczykowski Józef** z Tuszyna zag. kartę powołania, wydaną w Częstochowie. 566-3-2
- Skonieczny Michał** zagubił paszport polski. 579-3-2
- Szlichting Gustaw** z Aleksandrowa zagubił kartę zwolnienia. 570-3-2
- Szejer Mozeż-Dawid** zagubił paszport polski, kartę powołania z 1894 r., koncesję, oraz patent VIII kategorii. 570-3-2
- Szyndler Konstanty** zagubił paszport niemiecki i kartę bezterminowego urlopu, wydaną w Łęczycy. 514-3-2
- Szymur Franciszek** zagubił kartę zwolnienia i kartę wstępną paszportu. 559-3-2
- Staniszewski Ludwik** zagubił kartę bezterm. urlopu. 509-3-2
- Starczyk Władysław** zagubił kartę bezterminow. urlopu wyd. w Łęczycy. 523-3-2
- Srebrnagóra Abram** zagubił paszport polski i kartę powołania. 523-3-2
- Skupiński Władysław** zagubił książeczkę odroczenia. 538-3-2
- Sowiński Aleksander** zagubił kartę bezterm. urlopu. 541-3-2
- Smichowski Walenty**, z Aleksandrowa zag. paszport polski i trzy zaświadczenia pracy. 585-3-2
- Simon Artur** zagubił paszport polski i książeczkę zwolnienia. 426-3-3
- Sopała Antoni** zagubił kartę powołania. 435-3-3
- Stopnicka Helena** zag. paszport polski. 445-3-3
- Sidański Szlama** zagubił kartę powołania i paszport niemiecki. 464-3-3
- Słowiński Stefan** zag. paszport polski. 404-3-3
- Szafranski Franciszek** zagubił paszport niemiecki, kartę powołania i rosyjski paszport żony Stanisławy. 397-3-3
- Szezebura Józef** zag. paszport polski. 460-3-3
- Szmidt Klara** zagubiła paszport polski. 492-3-3
- Szymański Alojzy** zag. kartę bezterminow. urlopu i paszport rosyjski ojca Marcina. 490-3-3
- Szarfel Mosze-Wolf** zagubił książeczkę zwolnien. 491-3-3
- Szkanowski Jusek** ze Słupcy zagubił tymczasowe zaświadczenie bezterminowego urlopu. 457-3-3
- Szmielec Stanisław** zag. kartę bezterm. urlopu. 410-3-3
- Turczak Michał** zagub. tymcz. kartę demobilizacji, wydaną w Sandomiezu. 601-3-1
- Tani Elza** zag. paszport polski. 631-3-1
- Tepler Tauba** zag. paszport zagraniczny. 519-3-2
- Tomaszewski Bolesław** zagub. kartę bezterminowego urlopu z r 1902. 2-2-3
- Taub Symcha** zagubił kartę odroczenia, wyd. w Opocznie i inne dokumenty. 470-3-3
- Tajchman Herszek** zag. paszport polski i kartę powołania. 494-3-1
- Toblib-Baran Moszek** zagubił kartę powołania. 414-3-3
- Tomaszewski Jan** zagubił dowód osobisty i kartę powołania. 488-3-3
- Tranc Franciszek** z gm. Wiskitno zagubił kwit na drzewo, wydany w Łodzi, Przejazd 16. 402-3-3
- Tomalak Andziej** zag. paszport polski, wydany w gminie Marchwacz. 399-3-3
- Urbaniak Czesław** zag. kartę bezterminowego urlopu. 429-3-3
- Wajswol Herman** zag. paszport polski. 599-3-1
- Wajnblum Mordka** zagubił kartę tymcz. bezterm. urlopu. 624-3-1
- Wajnfeld Towje** zag. kartę powołania. 622-3-1
- Werdin Karol** zagubił tymcz. dowód osobisty i inne dokumenty. 620-3-1
- Woźniak Józef** zagubił kartę bezterminowego urlopu. 510-3-2
- Weber Marta** zag. paszport polski. 542-3-2
- Woźniacki Antoni**, z gminy Wiskitno zag. kartę powołania i kwit ze stów. „Jurtrzenka“. 557-3-2
- Widawski Józef** zag. kartę powołania. 568-3-2
- Watman Dawid** zagubił paszport polski. 3-2

Ogłoszenie.

Komornik przy Sądzie Okręgowym w Łodzi K. HYKIEL, zamieszkały w Łodzi przy ul. Nowo-Targowej Nr. 20, na zasadzie art. 1030 Ust. Post. Cyw., ogłasza, że w dniu 8 marca 1922 r. od godz. 10-ej rano w Łodzi przy ul. Szkolnej pod Nr. 24 odbędzie się sprzedaż przez licytację ruchomości, należących do Celi Śniadawiczowej i składających się z mebli i maszyny do szycia, ocenionych na sumę mk. 63.920.

Wawrzynkiewiczowi Leonowi skradziono kartę powołania. 440-3-3

Wojciechowski Wojciech z Kłodawy zagubił książeczkę płatniczą na emeryturę z Dekretu Min. Skarbu. 455-3-3

Wóblewski Władysław, zam. w Suczowoli, gm. Książnia, zagubił kartę powołania. 3-3

Wolniak Teodor zag. koncesję na prowadzenie sklepu kolonialnego i patent III kateg. 459-3-3

Wojczke Teodor g. gm. Nowosolna zagubił kartę bezterminowego urlopu. 477-3-3

Węgrzyński Józef zag. paszport polski. 400-3-3

Wiśniewska Irena zagubiła matrykulę szkolną, wydaną przez p. Piątkowską. 478-3-3

Wojna Józef z gm. Żeromina zagubił kartę powołania. 495-3-3

Warecki Franciszek z gminy Żeromina zagubił kartę powołania. 496-3-3

Zubrzak Józef zag. kartę bezterminowego urlopu. 606-3-1

Zandberg Mordka-Majer zag. kartę powołania, wydaną przez P. K. U. w Koninie. 500-3-3

Zelicki Lejzo-Icek zag. paszport niemiecki, wydany w Włoszczowie. 501-3-3

Złotowski Izrael zag. paszport polski. 438-3-3

Zołnierkiewicz Kazimierz z Kłoczewa zagubił tymczasowe zaświadczenie demobilizacji, metrykę urodzenia i tymcz. dowód osobisty. 481-3-3

Złociak Petronela zagubiła paszport rosyjski, wydany w gm. Wróblew. 506-3-2

Zelin Hugo zagubił kartę bezterminowego urlopu. 571-3-2

Zborowska Stefanja zagubiła paszport polski, wydany w Małopolsee w Kałuszu. 5691-3-2

Zakiewicz Helena zagub. kartę rejestracyjną. 615-3-1

Zychliński Hersz zag. paszport polski, wydany w Kłodawie i kartę odroczenia. 609-3-1

Redakcję zakończono:
15-go lutego 1922 r.

Bilans Towarzystwa Akcyjnego Wyrobów Wełnianych i Bawełnianych „TEODOR STEIGERT“ w ŁODZI

na dzień 31 grudnia 1920 r.

STAN CZYNNY.		STAN BIERNY.	
Nieruchomości	mk. 929,102.08	Kapitał zakładowy	mk. 3,240,000.—
Maszyny	928,995.74	Zobowiązania wekslowe	17,714,800.37
Wodociąg i ogrzewanie parowe	35,606.39	Amortyzacja	521,132.38
Oświetlenie	9,494.39	Delcredere	1,548,752.75
Utensylja	472,590.47	Wierzyciele	17,278,309.53
Uprząż	52,532.72	Rachunek strat na wekslach:	
Kasa	752,948.20	Przyjęta strata na wekslach	47,013.41
Papiery wartościowe	1,446,638.54	Rachunek na papierach wartościowych:	
Weksle	47,847.65	Przyjęta strata na papierach wartościowych	301,154.54
Dłużnicy	14,929,663.11	Kapitał na zapomogi dla robotników i pracowników biurowych	500,000.—
Bawełna	6,806,090.—	Podatki i opłaty:	
Towary	5,923,838.40	Fundusz na opłacenie podatków	330,000.—
Przędza przędzalni bawełnianej	8,052,360.—	Sumy przechodnie	10,501,065.32
Przędza tkalni	6,616,482.—	Zyski i straty	883,302.53
Materiały	5,049,379.82		
Saldo za zarekwirowane materiały	811,961.32		
	<u>Mk. 52,865,530.83</u>		<u>Mk. 52,865,530.83</u>

Rachunek zysków i strat na dzień 31 grudnia 1920 r.

ZYSKI.		STRATY.	
Przeniesione straty z ubiegłych lat	mk. 491,666.24	Przędza przędzalni bawełnianej	mk. 10,394,433.17
Koszty główne	15,382,419.98	Towary	4,572,458.76
Przyjęta strata na papierach wartościowych	286,026.41	Produkcja przędzalni bawełnianej	12,299,177.01
Przyjęta strata na wekslach wartościowych	30,165.41	Produkcja przędzalni wełnianej	2,319,653.—
Delcredere:		Różnica na kursie	16,829.99
Odpisano za straty na dłużnikach	mk. 443,936.48		
Odpisano za zarekwirowane materiały	616,956.58		
Amortyzacja	138,078.30		
Kapitał na zapomogi dla robotników i pracowników biurowych	500,000.—		
Podatki i opłaty	330,000.—		
Sumy przechodnie	10,500,000.—		
Zysk	883,302.53		
	<u>Mk. 29,602,551.93</u>		<u>- Mk. 29,602,551.93</u>

Podział zysków:

1. Przydział do funduszu rezerwowego	mk. 324,000.—
2. 8% dywidendy	mk. 259,200.—
3. 6% superdywidendy	194,400.—
4. Wynagrodzenie dla członków Zarządu oraz dla Komisji Rewizyjnej	75,000.—
5. Przeniesienie na nowy rachunek	30,702.53
	<u>Mk. 883,302.53</u>